

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2016/2251,**annettu 4 päivänä lokakuuta 2016,****OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä OTC-johdannaisopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, sovellettavia riskienpienentämistekniikoita koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 648/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vastapuolilla on velvollisuus suojata itseään johdannaisten vastapuolten velkavastuita vastaan keräämällä vakuuksia, jos kyseiset sopimukset eivät ole keskusvastapuolen määrittämiä. Tässä asetuksessa vahvistetaan standardit, joilla varmistetaan, että vakuudet vaihdetaan oikea-aikaisesti, tarkasti ja asianmukaisesti eroteltuina. Näitä standardeja olisi sovellettava pakollisesti siihen vakuuteen, joka vastapuolten on kerättävä tai asetettava tämän asetuksen mukaisesti. Vastapuolten, jotka sopivat keräävänsä tai asettavansa vakuuksia enemmän kuin tässä asetuksessa vaaditaan, olisi kuitenkin voitava valita, vaihdetaanko kyseisiä vakuuksia näiden standardien mukaisesti.
- (2) Vastapuolten, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdan vaatimuksia, olisi otettava huomioon erilaiset riskiprofiilit finanssialan ulkopuolisilla vastapuolilla, jotka eivät ylitä kyseisen asetuksen 10 artiklassa tarkoitettua määrittämissä riskienhallintamenettelyitä, jotka koskevat tällaisten yhteisöjen kanssa tehtäviä pörssin ulkopuolisia OTC-johdannaisopimuksia. Sen vuoksi on aiheellista sallia, että vastapuolet voivat määrittää, onko tarpeen lieventää vakuuksien vaihdon avulla finanssialan ulkopuolisten vastapuolten vastapuoliriskin tasoa, joka jää määrittämissä riskienhallintamenettelyitä. Kun otetaan huomioon, että kolmanteen maahan sijoittautuneilla finanssialan ulkopuolisilla vastapuolilla, jotka olisivat määrittämissä riskienhallintamenettelyitä, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin, voidaan olettaa olevan samat riskiprofiilit kuin finanssialan ulkopuolisilla määrittämissä riskienhallintamenettelyitä unioniin sijoittautuneilla vastapuolilla, samaa lähestymistapaa olisi sovellettava molempiin yhteisöihin, jotta vältetään sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö.
- (3) OTC-johdannaisopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, vastapuolia on suojeltava mahdolliselta toisen vastapuolen maksukyvyttömyysriskiltä. Tästä syystä tarvitaan kahdentyyppisiä vakuuksia, jotta voidaan asianmukaisesti hallita riskejä, joille kyseiset vastapuolet ovat alttiina. Ensimmäinen tyyppi on vaihtuva vakuus, joka suojelee vastapuolia sellaisilta vastuilta, jotka liittyvät niiden OTC-johdannaisopimusten nykyiseen markkina-arvoon. Toinen tyyppi on alkuvakuus, joka suojaa vastapuolia sellaisten mahdollisten tappioiden varalta, jotka saattavat aiheutua johdannaisten position markkina-arvon liikkeistä ajanjaksolla, joka ulottuu viimeksi ennen vastapuolen maksukyvyttömyyttä suoritetusta alkuvakuuden vaihdosta siihen hetkeen, kun OTC-johdannaisopimukset korvataan tai vastaava riski suojataan.
- (4) Koska keskusvastapuolet voivat saada luvan toimia luottolaitoksena unionin lainsäädännön mukaisesti, on tarpeen sulkea tämän asetuksen vaatimusten ulkopuolelle OTC-johdannaisopimukset, joita ei määritetä keskusvastapuolessa ja joita keskusvastapuolet tekevät maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyn yhteydessä, koska tällaisiin sopimuksiin sovelletaan jo komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 153/2013 ⁽²⁾ säännöksiä, eikä niihin sen vuoksi sovelleta tämän asetuksen säännöksiä.

⁽¹⁾ EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 153/2013, annettu 19 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä keskusvastapuolten pääomavaatimuksia koskevien teknisten sääntelystandardien osalta (EUVL L 52, 23.2.2013, s. 41).

- (5) Niiden OTC-johdannaissopimusten osalta, joita ei määritetä keskusvastapuolella ja joihin liittyy preemion maksaminen etukäteen sopimuksen täytäntöönpanon vakuudeksi, preemion vastaanottavaan vastapuoleen, jäljempänä 'option myyjä', ei kohdistu todellista tai mahdollista tulevaa vastapuoliriskiä. Preemion maksaminen kattaa yleensä myös tällaisten sopimusten päivittäisen markkinahinnan. Jos nettoutusryhmä koostuu tällaisista option positioista, option myyjän olisi voitava päättää olla keräämättä alkuvakuutta tai vaihtuvaa vakuutta näille OTC-johdannaisten tyypeille niin kauan kuin option myyjään ei kohdistu mitään luottoriskiä. Preemion maksavan vastapuolen, jäljempänä 'option ostaja', olisi kuitenkin kerättävä sekä alkuvakuus että vaihtuva vakuus.
- (6) Vaikka kahdenvälisiin sopimuksiin sisältyvät vastapuolten väliset riitojenratkaisumenettelyt ovat hyödyllisiä riitojen keston ja toistuvuuden minimoimiseksi, vastapuolten olisi ensisijaisesti perittävä määrä, jota ei ole kiistetty, jos vakuuksien määrä riitautetaan. Tämä pienentää riskiä, joka aiheutuu riitautetuista transaktioista, ja siten varmistaa, että OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolella, kohdistetaan vakuuksia siinä määrin kuin se on mahdollista.
- (7) Jotta voitaisiin taata tasapuoliset toimintaedellytykset eri lainkäyttöalueilla, kun unioniin sijoittautunut vastapuoli tekee OTC-johdannaissopimuksen, jota ei määritetä keskusvastapuolella, kolmanteen maahan sijoittautuneen vastapuolen kanssa, alkuvakuudet ja vaihtuvat vakuudet olisi vaihdettava kumpaankin suuntaan. Unioniin sijoittautuneet vastapuolet, jotka suorittavat transaktioita kolmansiiin maihin sijoittautuneiden vastapuolten kanssa, olisi velvoitettava arvioimaan kahdenvälisen sopimusten oikeudellinen täytäntöönpanokelpoisuus ja erottelusopimusten tehokkuus.
- (8) On aiheellista sallia vastapuolten soveltavan vähimmäissiirtomääriä vakuuksien vaihdossa pienten määrien vaihtamisesta aiheutuvan toiminnallisen taakan vähentämiseksi, jos vastuiden muutos on vähäinen. Olisi kuitenkin varmistettava, että tällaista vähimmäissiirtomäärää käytetään operatiivisena välineenä, eikä vastapuolten välisenä vakuudettomana luottolimiittinä. Tämän vuoksi vähimmäissiirtomäärälle olisi vahvistettava enimmäistaso.
- (9) Operatiivisista syistä joissakin tapauksissa olisi tarkoituksenmukaisempaa laatia erilliset vähimmäissiirtomäärät alkuvakuudelle ja vaihtuvalle vakuudelle. Näissä tapauksissa olisi oltava mahdollista, että vastapuolet sopivat erillisistä vähimmäissiirtomääristä alkuvakuudelle ja vaihtuvalle vakuudelle. Erillisten vähimmäissiirtomäärien yhteenlaskettu määrä ei kuitenkaan saisi ylittää vähimmäissiirtomäärän enimmäismäärää. Käytännön syistä olisi oltava mahdollista määritellä vähimmäissiirtomäärä valuutassa, jossa vakuuksia yleensä vaihdetaan ja joka voi olla muukin kuin euro.
- (10) Jotkin kolmansien maiden lainkäyttöalueet voivat määritellä asetuksen (EU) N:o 648/2012 soveltamisalan eri tavalla vakuuksien vaihtoa koskevia vaatimuksia varten, kun kyse on OTC-johdannaissopimuksista, joita ei ole määritetty keskusvastapuolella. Sen vuoksi, jos tässä asetuksessa vaadittaisiin ainoastaan, että asetuksen (EU) N:o 648/2012 soveltamisalaan kuuluvat OTC-johdannaissopimukset, joita ei ole määritetty keskusvastapuolella, sisällytetään rajat ylittävien nettoutusryhmien vakuuksien laskemiseen, eri lainkäyttöalueilla olevat vastapuolet joutuisivat mahdollisesti kaksinkertaistamaan vaaditut laskelmat ottaakseen huomioon erilaiset määritelmät tai erilaiset tuoteryhmät, jotka liittyvät eri vakuusvaatimuksiin. Tämä voisi johtaa vääristyneisiin vakuuslaskelmiin. Lisäksi tämä todennäköisesti lisäisi kiistoja. Sujuvaa vakuuksien keräämismenettelyä helpottaisi, jos sallittaisiin käyttää laajempaa tuotevalikoimaa rajat ylittävissä nettoutusryhmissä siten, että menettely sisältäisi kaikki OTC-johdannaissopimukset, joita vakuuksien vaihto koskee yhdellä tai toisella lainkäyttöalueella. Tämä lähestymistapa on sopusoinnussa asetuksen (EU) N:o 648/2012 systeemisten riskien vähentämistavoitteen kanssa, koska vakuusvaatimuksia sovellettaisiin laajempaan tuotevalikoimaan.
- (11) Vastapuolet voivat halutessaan kerätä alkuvakuudet käteisenä, jolloin vakuuteen ei saisi soveltaa aliarvostusta, edellyttäen että vakuuden valuutta vastaa sopimuksen valuuttaa. Jos kuitenkin alkuvakuudet kerätään käteisenä muussa valuutassa kuin siinä valuutassa, jota sopimuksessa käytetään, valuuttojen eroavuus voi tuottaa valuuttakurssiriskin. Tämän vuoksi käteisenä toisessa valuutassa kerättävään alkuvakuuteen olisi sovellettava valuuttaeroihin perustuvaa aliarvostusta. Käteisenä kerättyjä vaihtuvia vakuuksia varten ei ole tarpeen käyttää aliarvostusta Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) ja kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisön (IOSCO) puitteiden mukaisesti, vaikka maksu olisi suoritettu eri valuutassa kuin sopimuksessa käytettynä valuuttana.

- (12) Määritessään alkuvakuuden tasoa koskevia vaatimuksia Baselin pankkivalvontakomitea ja kansainvälinen arvopaperimarkkinavalvojien yhteisö ovat nimenomaisesti harkinneet kahta näkökohtaa, jotka ilmenevät niiden maaliskuussa 2015 antamissa puitteissa "Margin requirements for non-centrally cleared derivatives", jäljempänä 'BCBS-IOSCO-puitteet'. Ensimmäinen näkökohta on se, onko käytettävissä korkea luottoluokka ja likvidejä omaisuuseriä kattamaan alkuvakuutta koskevat vaatimukset. Toinen näkökohta on suhteellisuusperiaate, koska pienemmät finanssialan ja sen ulkopuoliset vastapuolet voivat kärsiä suhteettomasti alkuvakuusvaatimuksista. Jotta toimintaedellytykset pysyisivät tasapuolisina, tässä asetuksessa olisi otettava käyttöön kynnysarvo, joka on täsmälleen sama kuin BCBS-IOSCO-puitteissa esitetty ja jonka alittavilta kummaltakaan vastapuolelta ei edellytetä alkuvakuuden vaihtamista. Näin voitaisiin huomattavasti alentaa pienempien osallistujien kustannuksia ja operatiivista rasitetta sekä puuttua korkean luottoluokan ja likvidien omaisuuserien saatavuutta koskevaan huolenaiheeseen heikentämättä asetuksen (EU) N:o 648/2012 yleisiä tavoitteita.
- (13) Kynnysarvot olisi aina laskettava konsernitasolla, mutta sijoitusrahastoja olisi käsiteltävä erityistapauksena, sillä yksi investointien hoitaja voi hoitaa niitä ja niitä voidaan pitää yhtenä ryhmänä. Kun rahastot ovat kuitenkin erillisiä omaisuuserien muodostamia pooleja, eikä niillä ole vakuuksia tai takauksia eivätkä muut sijoitusrahastot tai rahaston hoitaja tue niitä, ne ovat suhteellisen kaukana riskeistä suhteessa muuhun ryhmään. Sijoitusrahastoja olisi sen vuoksi käsiteltävä erillisinä yksiköinä laskettaessa kynnysarvoja, BCBS-IOSCO-puitteiden mukaisesti.
- (14) Alkuvakuuden osalta tämän asetuksen vaatimuksilla on todennäköisesti merkittävä vaikutus markkinoiden likviditeettiin, koska vakuudeksi annettuja omaisuuseriä ei voida muuttaa rahaksi tai muutoin käyttää uudelleen OTC-johdannaisopimuksen, jota ei ole määritetty keskusvastapuolessa, keston aikana. Tällaiset vaatimukset muuttavat huomattavasti markkinakäytäntöjä ja aiheuttavat tiettyjä operationaalisia ja käytännön haasteita, joihin on vastattava, kun uudet vaatimukset tulevat voimaan. Koska vaihtuva vakuus kattaa jo toteutuneet OTC-johdannaisopimusten, joita ei ole määritetty keskusvastapuolessa, arvon vaihtelut maksukyvyyttömyyshetkeen saakka, alkuvakuusvaatimuksia sovellettaessa katsotaan olevan oikeassa suhteessa soveltaa kynnysarvoa, joka on 8 miljardia euroa voimassa olevien sopimusten bruttonimellismääristä. Tätä kynnysarvoa sovelletaan konsernitasolla tai, jos vastapuoli ei kuulu konserniin, yhden yksikön tasolla. Voimassa olevien sopimusten yhteenlaskettua bruttonimellismäärää olisi käytettävä asianmukaisena viitteenä, koska se on sopiva mittari mitattaessa OTC-johdannaisopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, salkun kokoa ja monimutkaisuutta. Se on lisäksi helposti seurattava ja raportoitava viite. Kynnysarvot noudattavat myös OTC-johdannaisopimuksista, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, annettuja BCBS-IOSCO-puitteita ja ne ovat näin ollen yhdenmukaisia kansainvälisten standardien kanssa.
- (15) Yhteenlaskettua bruttonimellismäärää laskettaessa olisi myös otettava huomioon vastuut, jotka aiheutuvat joko sopimuksista tai niistä vastapuolista, jotka on kokonaan pysyvästi tai tilapäisesti taikka osittain vapautettu vakuuksista. Näin siksi, että kaikki sopimukset on otettava huomioon, kun määritellään vastapuolen salkun kokoa ja monimutkaisuutta. Sen vuoksi OTC-johdannaisopimukset, joita ei määritetä keskusvastapuolessa ja jotka voidaan vapauttaa tämän asetuksen vaatimuksista, ovat myös merkityksellisiä määritettäessä vastapuolen salkun kokoa, laajuutta ja monimutkaisuutta, ja ne olisi siksi sisällytettävä myös kynnysarvojen laskentaan.
- (16) On aiheellista vahvistaa erityisiä riskienhallintamenettelyjä tietyntyyppisille OTC-johdannaisopimuksille, joita ei määritetä keskusvastapuolessa ja joissa on merkkejä erityisistä riskiprofiileista. Erityisesti ilman alkuvakuutta tapahtuvan vaihtuvan vakuuden vaihtamisen BCBS-IOSCO-puitteiden mukaisesti olisi katsottava olevan asianmukainen vakuuksien vaihto kohde-etuus luovuttamalla toteutettaville valuutanvaihtosopimuksille. Koska koron- ja valuutanvaihtosopimukset voidaan vastaavasti myös jakaa valuuttatermiinisopimuksien vaiheeksi, ainoastaan korko olisi osatekijä, johon olisi sovellettava alkuvakuutta.
- (17) Olisi otettava huomioon esteet, joita katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoilla tai katepooleilla on vakuuksien antamisessa. Tietyissä olosuhteissa katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoilla tai katepooleilla ei

tämän vuoksi olisi velvoitetta asettaa vakuuksia. Tämä loisi joustavuutta katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoille tai katepooleille samalla varmistuen, että niiden vastapuolten riskit ovat rajoitetut. Katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoilla tai katepooleilla voi olla oikeudellisia esteitä sille, että ne asettavat tai keräävät muuna kuin käteisvaroina olevia vakuuksia alkuvakuudeksi tai vaihtuvaksi vakuudeksi taikka asettavat käteisvaroja vaihtuvaksi vakuudeksi, koska vaihtuvan vakuuden maksamista voitaisiin pitää vaateena, joka on paremmassa asemassa kuin joukkolainan haltijan vaade, mistä voisi aiheutua oikeudellisia esteitä. Vastaavasti mahdollisuutta korvata tai perua alkuvakuus voitaisiin pitää vaateena, joka on paremmassa asemassa kuin joukkolainan haltijan vaade, mistä voisi aiheutua saman tyyppisiä rajoitteita. Katetun joukkolainan liikkeeseenlaskijalla tai katepoolilla ei ole kuitenkaan mitään rajoituksia palauttaa käteisvaroja, jotka on aiemmin kerätty vaihtuvana vakuutena. Katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoiden tai katepoolien vastapuolten olisi sen vuoksi asetettava vaihtuva vakuus käteisvaroina, ja niillä olisi oltava oikeus saada ne takaisin osittain tai kokonaan, mutta katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoilla tai katepooleilla olisi oltava velvoite ainoastaan asettaa vaihtuva vakuus aiemmin vastaanotetulle käteisvarojen määrälle.

- (18) Vastapuolten olisi aina arvioitava niiden nettoutus- ja erottelusopimusten oikeudellinen täytäntöönpanokelpoisuus. Jos kolmannen maan oikeudellisessa kehyksessä arvioinnin tulos on kielteinen, vastapuolten olisi käytettävä muita järjestelyjä kuin vakuuksien kahdensuuntaista vaihtoa. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus kansainvälisten standardien kanssa ja välttää se, että kaupankäynti unionin ja kyseisten lainkäyttöalueiden vastapuolten välillä muuttuu mahdottomaksi, sekä tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi unionissa, on asianmukaista vahvistaa vähimmäismäärä, jonka alittuessa vastapuolet voivat käydä kauppaa näille oikeudenkäyttöalueille sijoittautuneiden vastapuolten kanssa ilman alkuvakuuden tai vaihtuvan vakuuden vaihtamista. Jos vastapuolilla on mahdollisuus kerätä vakuuksia ja ne voivat varmistaa, että tämän asetuksen säännöksiä voidaan noudattaa kerättyjen vakuuksien osalta, toisin kuin asetettujen vakuuksien osalta, unionin vastapuolten olisi aina edellytettävä keräävän vakuuksia. Niitä vastuuta, jotka aiheutuvat kolmansien maiden oikeudenkäyttöalueille asettautuneiden vastapuolten kanssa tehdyistä sopimuksista ja joita vakuuksien vaihto ei kata kyseisten lainkäyttöalueiden oikeudellisten esteiden vuoksi, tulisi rajoittaa tiettyyn enimmäismäärään, sillä pääoman ei katsota vastaavan vakuuksien vaihtoa, kun on kyse OTC-johdannaisopimuksista, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, aiheutuvista vastuista, eivätkä kaikki tämän asetuksen mukaisten vakuusvaatimusten alaiset vastapuolet ole myös pääomavaatimusten alaisia. Tämä rajoitus olisi vahvistettava siten, että se on helppo laskea ja tarkistaa. Jotta voidaan välttää järjestelmäriskin muodostuminen ja se, että tällainen erityiskohtelu luo mahdollisuuden kiertää tämän asetuksen säännöksiä, rajoitus olisi vahvistettava maltillisesti. Näitä toimenpiteitä olisi pidettävä riittävän varovaisina, koska on olemassa myös muita riskien vähentämismenetelmiä vakuuksien vaihtoehtoina.
- (19) Jotta voidaan suojautua siltä, ettei vakuutta saada realisoitua välittömästi vastapuolen maksukyvyttömyyden jälkeen, alkuvakuuden laskennassa on tarpeen ottaa huomioon ajanjakso, joka alkaa sopimusten nettoutusryhmän kattavan vakuuden viimeisimmästä vaihtamisesta maksukyvyttömän vastapuolen kanssa ja päättyy, kun sopimukset suljetaan ja siitä aiheutuva markkinariski suojataan uudelleen. Tämä ajanjakso tunnetaan nimellä 'riskivakuusjakso' ja se on sama väline, jota käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (¹) 272 artiklan 9 kohdan mukaisesti luottolaitosten vastapuoliriskeihin. Koska näiden kahden asetuksen tavoitteet eroavat toisistaan, ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistetaan säännöt riskivakuusjaksojen laskemiseksi ainoastaan omien varojen vaatimuksia varten, tässä asetuksessa olisi säädettävä riskivakuusjaksoihin sovellettavat erityiset säännöt, joita tarvitaan, kun on kyse OTC-johdannaisopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, riskinhallintamenettelyistä. Riskivakuusjaksoissa olisi otettava huomioon tässä asetuksessa vakuuksien vaihtamista varten vaaditut menettelyt.

- (20) Alkuvakuus ja vaihtuva vakuus olisi yleensä vaihdettava viimeistään täytäntöönpanopäivää seuraavan pankkipäivän loppuun mennessä. Vaihtuvan vakuuden vaihdon määrääjän pidentäminen on kuitenkin sallittua, jos se otetaan asianmukaisesti huomioon riskivakuusjaksoa laskettaessa. Vaihtoehtoisesti, jos ei sovelleta alkuvakuusvaatimusta, pidentäminen olisi sallittava, jos kerätään riittävä määrä ylimääräistä vaihtuvaa vakuutta.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (21) Alkuvakuusmalleja kehitettäessä ja asianmukaista riskivakuusjaksoa laskettaessa vastapuolten olisi otettava huomioon, että ne tarvitsevat malleja, jotka kuvaavat markkinoiden likviditeettiä, markkinatoimijoiden lukumäärää ja asianomaisten OTC-johdannaissopimusten volyymiä. Samaan aikaan on tarpeen kehittää malli, jota molemmat osapuolet ymmärtävät, joka voidaan toistaa ja johon osapuolet voivat vedota riitojen ratkaisemiseksi. Sen vuoksi olisi sallittava, että vastapuolet voivat kalibroida mallin ja laskea riskivakuusjaksot ainoastaan markkinaolosuhteiden perusteella ilman, että on tarpeen mukauttaa niiden arvioita tiettyjen vastapuolten ominaisuuksiin. Tämä puolestaan merkitsee, että vastapuolet voivat halutessaan toteuttaa erilaisia malleja laskeakseen keskenään vaihdettavan alkuvakuuden määrän, eivätkä nämä alkuvakuuden määrät saa olla symmetrisiä.
- (22) Vaikka alkuvakuusmallia on tarpeen kalibroida riittävän tiheään, uusi kalibrointi voi johtaa odottamattomiin vakuusvaatimusten tasoihin. Tätä varten olisi luotava asianmukainen ajanjakso, jonka aikana vakuuksia voidaan edelleen vaihtaa edellisen kalibroinnin perusteella. Tämän pitäisi antaa vastapuolille riittävästi aikaa noudattaa uudesta kalibroinnista aiheutuvia vakuuspyyntöjä.
- (23) Vakuuksien olisi katsottava olevan vapaasti siirrettävissä, jos siinä tapauksessa, että vakuuden asettaja on maksukyvytön, ei ole olemassa sääntelyllisiä tai oikeudellisia esteitä tai kolmannen osapuolen väitteitä, kolmantena osapuolena olevan säilytysyhteisön vaatimukset mukaan luettuina. Tiettyjä vaatimuksia (esimerkiksi vakuuden siirtämisestä aiheutuneet kulut ja kustannukset kaikkiin vakuuksien siirtämiin tavanomaisesti asetetun panttioikeuden muodossa) ei kuitenkaan tulisi pitää esteenä, sillä tämä voisi johtaa tilanteeseen, jossa aina voitaisiin katsoa olevan merkittävä este.
- (24) Vakuuden vastaanottavalla vastapuolella olisi oltava operatiivinen kyky realisoida vakuus sen asettajan maksukyvyttömyystilanteessa. Vakuuden vastaanottavan vastapuolen olisi myös voitava käyttää käteismenettelyä realisoinnissa tehdäkseen vastaavan sopimuksen toisen vastapuolen kanssa tai suojautuakseen aiheutuvilta riskeiltä. Markkinoille pääsyä olisi sen vuoksi pidettävä edellytyksenä vakuuksien kerääjälle, jotta se voi myydä vakuuden tai ostaa sen takaisin kohtuullisessa ajassa. Näiden valmiuksien pitäisi olla riippumattomia vakuuden asettajasta.
- (25) Kerätyllä vakuudella on oltava riittävän korkea likvidiys ja luottoluokka, jotta keräävä vastapuoli voi realisoida positiot kärsimättä merkittävistä arvon muutoksista aiheutuvaa tappiota, jos vastapuoli joutuu maksukyvyttömäksi. Vakuuden luottoluokka olisi arvioitava käyttäen hyväksyttyjä menetelmiä, kuten ulkoisten luottoluokituslaitosten luokituksia. Jotta voidaan vähentää mekaanista riippuvuutta ulkoisista luottoluokituksista, olisi kuitenkin otettava käyttöön ylimääräisiä suojatoimenpiteitä. Suojatoimenpiteisiin olisi kuuluttava mahdollisuus käyttää sisäisten luottoluokitusten menetelmää (Internal Ratings Based model), jäljempänä 'IRB-menetelmä', sekä mahdollisuutta lykätä sellaisen vakuuden korvaaminen, joka menettää hyväksyttävyytensä luokituksen heikkenemisestä johtuen, jotta voidaan tehokkaasti lieventää mahdollisia kerrannaisvaikutuksia, joita voi aiheutua liiallisesta tukeutumisesta ulkoisiin luottoluokituksiin.
- (26) Vaikka aliarvostukset pienentävät riskiä siitä, että kerätyt vakuudet eivät riitä kattamaan vakuustarpeita vaikean rahoitustilanteen aikana, hyväksyttäessä muuta kuin käteismakuuta tarvitaan myös muita riskien vähentämismenetelmiä sen varmistamiseksi, että vakuus voidaan tehokkaasti realisoida. Vastapuolten olisi erityisesti varmistettava, että kerätyt vakuudet on järkevästi hajautettu yksittäisten liikkeeseenlaskijoiden, liikkeeseenlaskijatyypin ja omaisuusluokkien osalta.
- (27) Vaikutus, joka kohdistuu järjestelmän kannalta vähemmän merkittävien vastapuolten asettamien vakuuksien rahoitusvakauteen, on vähäinen. Lisäksi alkuvakuuden keskittymäraajat saattaisivat olla hankalia vastapuolille, joiden OTC-johdannaissopimussalkut ovat pieniä, koska niillä saattaa olla vain rajallinen määrä asettamiskelpoisia vakuuksia. Sen vuoksi, vaikka vakuuksien hajauttaminen onkin pätevä riskin lieventämistekijä, vastapuolilta, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä, ei olisi edellytettävä vakuuksien hajauttamista. Toisaalta järjestelmän kannalta merkittävien rahoituslaitosten ja muiden vastapuolten, joilla on suuria OTC-johdannaissopimussalkkuja ja jotka käyvät toistensa kanssa kauppaa, olisi sovellettava keskittymärajoja ainakin alkuvakuuksiin, mukaan lukien jäsenvaltioiden vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit. Nämä vastapuolet ovat riittävän kehittyneitä muuntamaan vakuuksia tai kääntymään useiden markkinoiden ja liikkeeseenlaskijoiden puoleen jakauttaakseen

riittävästi asetettavaa vakuutta. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽¹⁾ 131 artiklassa säädetään unionin oikeuden mukaan järjestelmän kannalta merkittävien laitosten määrittämisestä. Kun kuitenkin otetaan huomioon asetuksen (EU) N:o 648/2012 laaja soveltamisala, olisi otettava käyttöön määrällinen raja-arvo, jotta keskittymärajoja koskevia vaatimuksia sovelletaan myös vastapuoliin, jotka eivät välttämättä kuulu nykyisen luokituksen mukaan järjestelmän kannalta merkittäviin laitoksiin, mutta joihin olisi kuitenkin sovellettava keskittymärajoja niiden OTC-johdannaissovimussalkun koon perusteella.

- (28) Eläkejärjestelmien on sovellettava kahdenvälisen vakuuden asettamista koskevia vaatimuksia. On kuitenkin tarpeen välttää liiallista rasitetta, joka aiheutuu tällaisista vaatimuksista kyseisten järjestelmien odotettuun suorituskykyyn ja sitä kautta tulevien eläkkeensaajien eläketuloihin. Eläkejärjestelmien vastuut eläkeläisille ovat paikallisten valuuttojen määrisiä ja niiden sijoitusten on oltava saman valuutan määrisiä, jotta vältetään valuuttaerojen kustannukset ja riskit. Sen vuoksi on aiheellista säätää, ettei keskittymärajoja sovelleta eläkejärjestelmiin samalla tavalla kuin muihin vastapuoliin. On kuitenkin tärkeää, että käytössä on riittävät riskienhallintamenettelyt, joilla seurataan mahdollisia keskittymäriskejä, jotka johtuvat tästä erityisjärjestelystä, ja puututaan niihin. Näiden säännösten soveltamista eläkejärjestelmiin olisi valvottava ja tarkasteltava uudelleen markkinakehitys huomioon ottaen.
- (29) Käteisvakuuden erottelemiseen liittyvät vaikeudet olisi tunnustettava sallimalla vastapuolten asettaa rajoitettu määrä alkuvakuudesta käteisvarojen muodossa ja sallimalla säilytysyhteisöjen sijoittaa nämä käteisvakuudet edelleen. Se, että säilytysyhteisön hallussa on käteisvaroja, muodostaa kuitenkin vastuun, joka säilytysyhteisöllä on asetettava vastapuolta kohtaan, mikä luo asettavalle vastapuolelle luottoriskin. Näin ollen, jotta voidaan vähentää järjestelmärisiä, käteisvarojen käyttämiseen alkuvakuutena olisi sovellettava hajauttamisvaatimuksia ainakin järjestelmän kannalta merkittävien laitosten osalta. Järjestelmän kannalta merkittäviltä laitoksilta olisi edellytettävä, että ne rajoittavat käteisvaroina kerättävän alkuvakuuden määrää tai hajauttavat vastuita käyttämällä useampaa kuin yhtä säilytysyhteisöä.
- (30) Vakuuden arvolla ei pitäisi olla merkittävää korrelaatiota vakuuden asettajan luottokelpoisuuden tai johdannaisista, joita ei määritetä kuin keskusvastapuolessa, koostuvan kohde-etuutena olevan salkun kanssa, sillä se heikentäisi kerätyn vakuuden tarjoaman suojan tehokkuutta. Sen vuoksi vakuuden asettajan tai siihen liittyvien tahojen liikkeeseen laskemia arvopapereita ei pitäisi hyväksyä vakuudeksi. Vastapuolten olisi myös valvottava, että kerätyt vakuudet eivät ole muiden wrong-way-riskien alaisia.
- (31) Sen vastapuolen, joka ei ole maksukyvytön, olisi voitava realisoida alkuvakuutena tai vaihtelevana vakuutena kerättyjä omaisuuseriä riittävän lyhyessä ajassa voidakseen suojautua OTC-johdannaissovimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, tappioilta vastapuolen maksukyvyttömyystapauksissa. Näiden omaisuuserien olisi sen vuoksi oltava erittäin likvidejä, eikä niihin saisi kohdistua liiallisia luotto-, markkina- tai valuuttariskejä. Siltä osin kuin tällaisia riskejä kohdistuu vakuuteen, olisi sovellettava riskit riittävästi huomioon ottavia aliarvostuksia.
- (32) Jotta voidaan varmistaa vakuuksien oikea-aikainen siirtäminen, vastapuolilla olisi oltava käytössä tehokkaat operatiiviset prosessit. Tämä edellyttää, että kahdenvälisen vakuuksien vaihdon menettely on riittävän yksityiskohtainen, avoin ja luotettava. Se, että vastapuolet eivät kykene sopimaan ja luomaan toimivaa kehystä vakuuspyyntöjen tehokasta laskentaa, ilmoittamista ja loppuunsaattamista varten, voi johtaa erimielisyyksiin ja epäonnistuneisiin vakuuksien vaihtoihin, jotka johtavat OTC-johdannaissovimusten vakuudettomiin vastuisiin. Tämän vuoksi on olennaista, että vastapuolet asettavat selkeät sisäiset menettelyohjeet ja normit vakuuksien siirtoja varten. Kaikkien asiaankuuluvien sisäisten sidosryhmien on tutkittava tarkoin kaikki poikkeamat näistä menettelyohjeista, ja niiden on vahvistettava ne. Lisäksi kaikki vakuuksien toiminnalliseen vaihtoon sovellettavat ehdot olisi kirjattava oikein, kestävästi, nopeasti ja järjestelmällisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitos-toimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (33) OTC-johdannaissopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, tekevien vastapuolten välillä olisi tehtävä vakuuksien vaihtosopimus oikeusvarmuuden takaamiseksi. Vakuuksien vaihtosopimuksen olisi sen vuoksi sisällettävä kaikki vastapuolten oikeudet ja velvoitteet, joita sovelletaan niihin OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa.
- (34) Vakuus suojaa vakuuden vastaanottavan vastapuolen, jos asettava vastapuoli joutuu maksukyvyttömäksi. Molemmat vastapuolet ovat kuitenkin myös vastuussa sen varmistamisesta, että se tapa, jolla kerättyä vakuutta säilytetään, ei lisää asettaneen vastapuolen riskiä menettää ylimääräistä asetettua vakuutta, jos vakuuden vastaanottava vastapuoli joutuu maksukyvyttömäksi. Tästä syystä vastapuolten kahdenvälisessä sopimuksessa olisi sallittava, että molemmat vastapuolet saavat pääsyn vakuuteen oikea-aikaisesti, kun heillä on oikeus tehdä niin, ja sen vuoksi tarvitaan erottelua koskevat säännöt ja säännöt, joiden avulla voidaan arvioida sopimuksen tehokkuutta, ottaen huomioon oikeudelliset rajoitteet ja kunkin lainkäyttöalueen markkinakäytännöt.
- (35) Alkuvakuutena kerättyjen vakuuksien edelleenpanttaus ja uudelleenkäyttö loisi vastapuolille uusia riskejä, jotka johtuvat kolmansien osapuolten omaisuuseriin kohdistavista vaatimuksista maksukyvyttömyystilanteessa. Oikeudelliset ja toiminnalliset ongelmat voisivat viivyttää vakuuden palauttamista tai jopa tehdä sen mahdottomaksi alkuvakuuden kerääjän tai kolmannen osapuolen maksukyvyttömyystilanteessa. Järjestelmän tehokkuuden säilyttämiseksi ja vastapuoliriskin asianmukaisen lieventämisen varmistamiseksi alkuvakuutena kerättyjen vakuuksien edelleenpanttaus ja uudelleenkäyttö olisi näin ollen kiellettävä.
- (36) Kun otetaan huomioon käteisvakuuden erottelemiseen liittyvät vaikeudet, tiettyjen lainkäyttöalueiden nykyiset käytännöt käteisvaroina olevien vakuuksien vaihtamiseksi ja tarve tukeutua käteisvaroihin arvopapereiden sijaan tietyissä olosuhteissa, joissa toiminnalliset rajoitteet voivat haitata arvopapereiden siirtoa, alkuvakuutena kerättyjä käteisvaroja olisi aina säilytettävä keskuspankissa tai kolmannen osapuolen luottolaitoksessa, koska näin varmistetaan näiden kahden vastapuolen erillään pitäminen sopimuksessa. Erillään pitämisen varmistamiseksi kolmannen osapuolen luottolaitos ei saisi kuulua samaan konserniin kuin kumpikaan vastapuoli.
- (37) Kun vastapuoli ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksestaan hyödyntää konsernin sisäisiä transaktioita koskevaa vapautusta, vastapuolen on toimitettava täydellinen aineisto, jossa on kaikki toimivaltaisen viranomaisen tarvitsemat tiedot arvoinnin suorittamiseksi, jotta toimivaltainen viranomainen voi päättää täytyvätkö vapautuksen myöntämistä koskevat ehdot.
- (38) Jotta konsernilla voidaan katsoa olevan riittävän luotettavat ja vahvat riskienhallintamenettelyt, tiettyjen edellytysten on täyttyttävä. Konsernin olisi varmistettava konsernin sisäisten vastuiden säännöllinen seuranta, ja konsernin sisäisistä OTC-johdannaissopimuksista johtuvien vastuiden oikea-aikainen toimitus olisi taattava konsernin tasolla tehtävien konsernin sisäisten transaktioiden monimutkaisuuden huomioivien valvonta- ja likviditeettivälineiden avulla.
- (39) Konsernin sisäisiä transaktioita koskevan vapautuksen mahdollistamiseksi on oltava varmaa, etteivät lainsäädännölliset, sääntelylliset, hallinnolliset tai muut sovellettavan lain pakottavat säännökset voi laillisesti estää konsernin sisäisiä vastapuolia täyttämästä velvollisuuksiaan, jotka koskevat maksujen siirtämistä taikka velkojen tai arvopapereiden takaisinmaksua konsernin sisäisiä transaktioita koskevien ehtojen mukaisesti. Vastaavasti ei pitäisi olla mitään konsernin tai konsernin sisäisten vastapuolten toiminnallisia tai liiketoimintamenettelyjä, jotka voisivat johtaa siihen, ettei varoja saada käyttöön maksuvelvoitteiden suorittamiseksi niiden päivittäin erääntyessä tai ettei nopea sähköinen varojen siirto ole mahdollista.
- (40) Tämä asetus sisältää useita yksityiskohtaisia vaatimuksia, joiden on täyttyttävä, jotta konserni voi saada vapautuksen asettaa vakuus konsernin sisäisille transaktioille. Näiden vaatimusten lisäksi, jos konsernin toinen vastapuoli on sijoittautunut kolmanteen maahan, jota koskevaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 13 artiklan 2 kohdan mukaista vastaavuuden määrittystä ei ole vielä suoritettu, konsernin on vaihdettava vaihtuva vakuus ja asianmukaisesti erotellut alkuvakuudet kaikille konsernin sisäisille tytäryritysten kanssa tehdyille transaktioille kyseisissä kolmansissa maissa. Jotta vältetään vakuusvaatimusten kohtuuton soveltaminen ja kun otetaan huomioon määritysvelvollisuutta koskevat vastaavat vaatimukset, tässä asetuksessa olisi säädettävä tämän tietyn

vaatimuksen viivästetystä täytäntöönpanosta. Tämä antaisi riittävästi aikaa saattaa loppuun vastaavuuden määrittämistä koskeva prosessi, eikä se edellytä resurssien tehotonta jakamista konserneihin, joilla on kolmansiin maihin sijoittautuneita tytäryhtiöitä.

- (41) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti niillä vastapuolilla, joilla on pienempi salkku ja siksi yleensä pienemmät operaatiot, pitäisi olla enemmän aikaa mukauttaa sisäisiä järjestelmiään ja prosessejaan tämän asetuksen vaatimusten noudattamiseksi. Jotta saavutettaisiin asianmukainen tasapaino OTC-johdannaisista, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, aiheutuvien riskien hallinnan ja tämän asetuksen oikeasuhteisen soveltamisen välillä sekä parannettaisiin kansainvälistä yhdenmukaisuutta ja vähennettäisiin mahdollisuuksia sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön markkinahäiriöiden välttämiseksi, vaatimusten asteittainen käyttöönottojakso on tarpeen. Tässä asetuksessa käyttöön otettujen vaatimusten siirtymäajassa otetaan huomioon BCBS-IOSCO-puitteissa sovitut aikataulu, joka vahvistettiin unionin luottolaitoksiin tehdyn määrällisiä vaikutuksia koskevan tutkimuksen perusteella.
- (42) Komission delegoidussa asetuksessa (*) tarkennetaan kohde-etuus luovuttamalla toteutettavien valuuttatermiinisoimusten määritelmä unionissa. Tässä vaiheessa määritelmää ei kuitenkaan sovelleta, ja nämä tuotteet määritellään epäyhtenäisin tavoin unionissa. Jotta vältettäisiin luomasta epätasapuoლისia toimintaedellytyksiä unionissa, on tarpeen, että vastaavien riskien vähentämismenetelmien soveltaminen mukautetaan asiaa koskevan delegoidun säädöksen soveltamispäivään. Joka tapauksessa asetetaan myös päivämäärä, jona asianomaisia vaatimuksia olisi sovellettava, jotta voidaan välttää riskien vähentämismenetelmien käyttöönoton liiallinen viivästyminen.
- (43) Jotta voidaan välttää markkinoiden pirstaloituminen ja varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset unioniin sijoittautuneille vastapuolille maailmanlaajuisesti, ja kun otetaan huomioon, että joissakin lainkäyttöpiireissä osakeoption ja osakeindeksioption vaihtuvan vakuuden ja alkuvakuuden vaihtoon ei sovelleta yhtäläisiä vakuusvaatimuksia, näiden tuotteiden kohtelu olisi otettava käyttöön asteittain. Siirtymävaihe antaa aikaa seurata sääntelyn kehitystä muilla lainkäyttöalueilla ja varmistaa, että unionissa on käytössä asianmukaiset vaatimukset vastapuoliriskin lieventämiseksi tällaisten sopimusten osalta, ja samalla kuitenkin vältetään sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö.
- (44) Oikeusvarmuuden vuoksi ja rahoitusmarkkinoiden mahdollisten häiriöiden välttämiseksi on aiheellista selventää nykyisten sopimusten käsittelyä.
- (45) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan pankkiviranomainen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen ovat toimittaneet komissiolle.
- (46) Euroopan pankkiviranomainen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen ovat järjestäneet avoimen julkisen kuulemisen teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoineet mahdollisia asiaan liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytäneet lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ 37 artiklalla perustetulta arvopaperimarkkina-alan osallisryhmältä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010⁽²⁾ 37 artiklalla perustetulta vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmältä ja lisäeläkealan osallisryhmältä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010⁽³⁾ 37 artiklalla perustetulta arvopaperimarkkina-alan osallisryhmältä.
- (47) Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10 artiklan 1 kohdan viidennessä, kuudennessa ja seitsemännessä alakohdassa, asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10 artiklan 1 kohdan viidennessä, kuudennessa ja seitsemännessä alakohdassa ja

(*) C(2016) 2398 final.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010 (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10 artiklan 1 kohdan viidennessä, kuudennessa ja seitsemännessä alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tässä asetuksessa sisällytetään muutoksia teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan pankkiviranomainen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen ovat toimittaneet uudelleen komissiolle virallisen lausunnon muodossa komission ehdottamien muutosten pohjalta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

RISKIENHALLINTAMENETTELYJÄ KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Määritelmät ja yleiset vaatimukset

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- (1) 'alkuvakuudella' vakuutta, jonka vastapuoli kerää kattaakseen nykyiset ja mahdolliset tulevat vastuut ajanjaksolla, joka alkaa vakuuksien viimeksi suoritetusta keräämisestä ja päättyy toisen vastapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuvaan positioiden realisointiin tai markkinariskiltä suojautumiseen;
- (2) 'vaihtuvalla vakuudella' vakuutta, jonka vastapuoli kerää asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun voimassa olevien sopimusten päivittäisen markkina-arvoon arvostamisen tai arvostusmallilla arvostamisen tulosten huomioon ottamiseksi;
- (3) 'nettoutusryhmällä' kahden vastapuolen välisten OTC-johdannaisopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolella, muodostamaa ryhmää, johon sovelletaan oikeudellisesti täytöntöönpanokelpoista kahdenvälistä nettoutussopimusta.

2 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Vastapuolten on otettava käyttöön, sovellettava ja dokumentoitava riskienhallintamenettelyjä OTC-johdannaisopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolella, vakuuksien vaihtoa varten.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin riskienhallintamenettelyihin kuuluvat menettelyt, joissa annetaan säädöksiä seuraavista seikoista tai joilla tarkennetaan niitä:
 - a) OTC-johdannaisopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolella, vakuuden hyväksyttävyyttä 2 jakson mukaisesti;
 - b) OTC-johdannaisopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolella, vakuuden laskenta ja kerääminen 3 jakson mukaisesti;
 - c) OTC-johdannaisopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolella, vakuuden hallinta ja erottelu 5 jakson mukaisesti;
 - d) vakuuden mukautetun arvon laskenta 6 jakson mukaisesti;
 - e) vastapuolten välinen tietojen vaihto ja mahdollisten 1 kohdassa tarkoitettuihin riskienhallintamenettelyihin sovellettavien poikkeusten hyväksyminen ja kirjaaminen;
 - f) jäljempänä II luvussa esitetyistä poikkeuksista raportointi ylimmälle johdolle;
 - g) kaikkien tarvittavien sopimusten ehdot, jotka vastapuolten on tehtävä viimeistään sillä hetkellä, kun tehdään OTC-johdannaisopimus, jota ei ole määritetty keskusvastapuolella, mukaan lukien nettoutussopimuksen ehdot ja 3 artiklan mukaisen vakuuksien vaihtoa koskevan sopimuksen ehdot;

- h) vaihdettavan vakuuden likviditeetin määräaikainen todentaminen;
- i) oikea-aikainen vakuuksien omistusoikeuden palauttaminen vakuudet asettaneelle vastapuolelle ne alun perin vastaanottaneen vastapuolen maksukyvyttömyystilanteessa; sekä
- j) OTC-johdannaissopimuksista, jotka ovat konsernin sisäisiä transaktioita, aiheutuvien vastuiden säännöllinen valvonta ja tällaisista sopimuksista johtuvien velvoitteiden oikea-aikainen toimitus.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan g alakohdan sopimusehtoihin kuuluvat kaikki näkökohdat, jotka koskevat tehtävästä OTC-johdannaissopimuksesta, jota ei ole määritetty keskusvastapuolella, johtuvia velvoitteita, ja vähintään seuraavat:

- a) mahdolliset vastapuolten välille muodostuvat maksuvelvollisuudet;
- b) maksuvelvollisuuksien nettoutusta koskevat edellytykset;
- c) OTC-johdannaissopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolella, maksukyvyttömyystapahtumat tai muut sopimuksen päättävät tapahtumat;
- d) kaikki laskentamenetelmät, joita käytetään maksuvelvollisuuksien yhteydessä;
- e) maksuvelvollisuuksien nettoutusta koskevat edellytykset sopimuksen päättyessä;
- f) oikeuksien ja velvoitteiden siirto sopimuksen päättyessä;
- g) OTC-johdannaissopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolella, transaktioihin sovellettava laki.

3. Kun vastapuolet tekevät nettoutussopimuksen tai vakuuksien vaihtosopimuksen, niiden on suoritettava sopimusten täytäntöönpanokelpoisuuden riippumaton oikeudellinen tarkastelu. Tämän tarkastelun toteuttajan on oltava joko sisäinen riippumaton yksikkö tai riippumaton kolmas osapuoli.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tarkastelua koskevaa vaatimusta noudatetaan nettoutussopimuksen osalta, jos sopimus hyväksytään asetuksen (EU) N:o 575/2013 296 artiklan mukaisesti.

4. Vastapuolten on vahvistettava toimintatavat tekemiensä nettoutussopimusten ja vakuuksien vaihtosopimusten täytäntöönpanokelpoisuuden säännöllistä arvioimista varten.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu riskienhallintamenettely on testattava, tarkistettava ja päivitettävä tarpeen vaatiessa ja vähintään kerran vuodessa.

6. Vastapuolten, jotka käyttävät alkuvakuusmalleja 4 jakson mukaisesti, on pyynnöstä ja milloin tahansa toimitettava toimivaltaisille viranomaisille asiakirjat, jotka liittyvät 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin riskienhallintamenettelyihin.

3 artikla

Vakuuksien vaihtoa koskeva sopimus

Edellä 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa tarkoitettuun vakuuksien vaihtosopimukseen on kuuluttava vähintään seuraavat ehdot:

- a) vaadittujen vakuuksien tasot ja tyyppi;
- b) erottelumenettelyt;
- c) nettoutusryhmä, jota vakuuden vaihto koskee;
- d) menettelyt vakuuspyyntöjen ilmoittamiseksi, vahvistamiseksi ja mukauttamiseksi;
- e) vakuuspyyntöjen toimittamisessa käytettävät menettelyt kullekin hyväksyttävän vakuuden tyyppille;

- f) vakuuksien laskentaan ja arvostamiseen sovellettavat menettelyt, menetelmät, aikataulutus ja vastuiden jako;
- g) tapahtumat, joita pidetään maksukyvyttömyyden tai sopimuksen päättymisen osoittavina tapahtumina;
- h) OTC-johdannaisopimukseen, jota ei määritetä keskusvastapuolessa, sovellettava laki;
- i) vakuuksien vaihtosopimukseen sovellettava laki.

2 JAKSO

Hyväksyttävyyys

4 artikla

Hyväksyttävä vakuus

1. Vastapuoli voi kerätä vakuuden vain seuraavista omaisuusluokista:
 - a) käteisvarat minkä tahansa valuutan määräiselle tilille maksettuna rahana tai vastaavanlaisina rahasaatavina, kuten rahamarkkinatalletuksina;
 - b) kulta kultaharkkoina Good Delivery -muodossa;
 - c) jäsenvaltioiden keskushallintojen tai keskuspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit;
 - d) jäsenvaltioiden aluehallinnon tai paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin liittyviä vastuuta kohdellaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti saamisina kyseiseltä jäsenvaltiolta;
 - e) jäsenvaltioiden julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin liittyviä vastuuta kohdellaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti saamisina kyseiseltä jäsenvaltiolta, sen aluehallinnolta tai paikallisviranomaisilta;
 - f) muiden kuin d kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden aluehallinnon tai paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit;
 - g) muiden kuin e kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit;
 - h) asetuksen (EU) N:o 575/2013 117 artiklan 2 kohdassa lueteltujen kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit;
 - i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 118 artiklassa lueteltujen kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit;
 - j) kolmansien maiden hallintojen tai keskuspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit;
 - k) d ja e alakohtien edellytykset täyttävien kolmansien maiden aluehallinnon tai paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit;
 - l) muiden kuin d ja e alakohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden aluehallinnon tai paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit;
 - m) luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY⁽¹⁾ 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut joukkovelkakirjalainat mukaan luettuina;
 - n) yrityslainat;
 - o) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 61 kohdassa määritellyn arvopaperistamisen, joka ei ole mainitun asetuksen 4 artiklan 63 kohdassa määritettyä uudelleenarvopaperistamista, ylin etuoikeusluokka;
 - p) vaihtovelkakirjalainat, jos ne voidaan vaihtaa vain osakkeisiin, jotka sisältyvät asetuksen (EU) N:o 575/2013 197 artiklan 8 kohdan a alakohdan nojalla määritettyyn indeksiin;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

- q) osakkeet, jotka sisältyvät asetuksen (EU) N:o 575/2013 197 artiklan 8 kohdan a alakohdan nojalla määritettyyn indeksiin;
- r) siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten, jäljempänä 'yhteissijoitusyritys', osakkeet tai osuudet, jos 5 artiklan edellytykset täyttyvät.
2. Vastapuoli voi kerätä vakuuksia 1 kohdan f, g ja k–r alakohdassa tarkoitetuista omaisuusluokista vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) omaisuuserät eivät ole vakuudet asettavan vastapuolen liikkeeseenlaskemia;
- b) omaisuuserät eivät ole vakuudet asettavan vastapuolen kanssa samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen liikkeeseenlaskemia;
- c) omaisuuserät eivät ole muuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 291 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa määritetyn merkittävän wrong-way-riskin alaisia.

5 artikla

Yhteissijoitusyritysten osuuksien tai osakkeiden hyväksyttävyyssuhteet

1. Sovellettaessa 4 artiklan 1 kohdan r alakohtaa vastapuoli voi käyttää yhteissijoitusyritysten osuuksia tai osakkeita hyväksyttävänä vakuutena vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) osuuksien tai osakkeiden hinta noteerataan julkisesti päivittäin;
- b) yhteissijoitusyritykset sijoittavat ainoastaan omaisuuseriin, jotka ovat 4 artiklan 1 kohdan mukaan hyväksyttäviä;
- c) yhteissijoitusyritykset täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 132 artiklan 3 kohdassa määritellyt kriteerit.

Yhteissijoitusyritys voi b alakohtaa sovellettaessa käyttää johdannaisvälineitä suojautuakseen riskeiltä, jotka johtuvat niistä omaisuuseristä, joihin ne sijoittavat.

Kun yhteissijoitusyritys sijoittaa toisten yhteissijoitusyritysten osuuksiin tai osakkeisiin, ensimmäisessä alakohdassa asetettuja vaatimuksia on sovellettava myös näihin yhteissijoitusyrityksiin.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, jos yhteissijoitusyritys tai sen kohde-etuutena oleva yhteissijoitusyritys ei sijoita ainoastaan omaisuuseriin, jotka ovat hyväksyttäviä 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti, vain sen yhteissijoitusyrityksen osuuden tai osakkeen arvoa, joka on sijoitettu hyväksyttäviin omaisuuseriin, voidaan käyttää tämän artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyttävänä vakuutena.

Ensimmäistä alakohtaa on sovellettava kaikkiin yhteissijoitusyrityksen kohde-etuutena oleviin yhteissijoitusyrityksiin, joilla on oma kohde-etuutena oleva yhteissijoitusyritys.

3. Kun yhteissijoitusyrityksen hyväksymättömien omaisuuserien arvo voi olla negatiivinen, yhteissijoitusyrityksen osuuden tai osakkeen arvo, jota voidaan käyttää hyväksyttävänä vakuutena 1 kohdan mukaan, on määritettävä vähentämällä hyväksymättömien omaisuuserien suurin mahdollinen negatiivinen arvo hyväksyttävistä omaisuuseristä.

6 artikla

Luottoluokan arviointi

1. Vastaanottavan vastapuolen on arvioitava 4 artiklan 1 kohdan c–e alakohdassa tarkoitettuihin omaisuusluokkiin, joita ei ole ilmoitettu tai rahoitettu liikkeeseenlaskijan kotimaan valuutassa, ja 4 artiklan 1 kohdan f, g, j–n ja p alakohdassa tarkoitettuihin omaisuusluokkiin kuuluvien omaisuuserien luottoluokka käyttäen yhtä seuraavista menetelmistä:

- a) jäljempänä 3 kohdassa tarkoitettua keräävän vastapuolen sisäiset luottoluokitukset;

- b) jäljempänä 3 kohdassa tarkoitettuja vakuudet asettavan vastapuolen sisäiset luottoluokitukset, kun kyseinen vastapuoli on sijoittautunut unioniin tai kolmanteen maahan, jossa vakuudet asettava vastapuoli on sellaisen konsolidoidun valvonnan alainen, joka vastaa unionin lainsäädäntöä direktiivin 2013/36/EU 127 artiklan mukaisesti;
- c) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 98 kohdassa määritetyn hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai mainitun asetuksen 137 artiklassa tarkoitetun vientitakuulaitoksen suorittama luottoluokan arviointi.
2. Vastaanottavan vastapuolen on arvioitava 4 artiklan 1 kohdan o alakohdassa tarkoitettuihin omaisuusluokkiin kuuluvien omaisuusserien luottoluokka käyttäen tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua menetelmää.
3. Vastapuoli, jolla on lupa käyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan nojalla sisäisten luottoluokitusten menetelmää (Internal Ratings Based Approach), jäljempänä 'IRB-menetelmä', voi käyttää sisäistä luottoluokitustaan arvioidakseen tätä asetusta varten kerätyn vakuuden luottokelpoisuuden.
4. Vastapuolen, joka käyttää IRB-menetelmää 3 kohdan mukaisesti, on määritettävä vakuuden luottoluokka liitteen I mukaisesti.
5. Vastapuolen, joka käyttää IRB-menetelmää 3 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava toiselle vastapuolelle 4 kohdassa tarkoitettu luottoluokka, joka liittyy vakuutena vaihdettaviin omaisuuseriin.
6. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohtaa luottokelpoisuuden arviointi on sijoitettava luottoluokkiin, jotka on määritetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 136 tai 270 artiklan mukaan.

7 artikla

Hyväksyttäviä omaisuuseriä koskevat erityisvaatimukset

1. Vastapuolet voivat käyttää 4 artiklan 1 kohdan f, g ja j–p alakohdassa tarkoitettuja omaisuuseriä vakuutena vain, jos niiden luottoluokaksi on 6 artiklan mukaisesti arvioitu 1, 2 tai 3.
2. Vastapuolet voivat käyttää 4 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitettuja omaisuuseriä, joita ei ole ilmoitettu tai rahoitettu liikkeeseenlaskijan kotimaan valuutassa, vakuutena vain, jos niiden luottoluokaksi on 6 artiklan mukaisesti arvioitu 1, 2, 3 tai 4.
3. Vastapuolten on vahvistettava menettelyt, joilla käsitellään 1 ja 2 kohdan mukaisesti vakuutena vaihdetut omaisuuserät, joiden luottoluokaksi arvioidaan myöhemmin
- a) luokka 4 tai korkeampi 1 kohdassa tarkoitettujen omaisuusserien osalta;
- b) luokkaa 4 korkeampi 2 kohdassa tarkoitettujen omaisuusserien osalta.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:
- a) niissä on kiellettävä vastapuolia vaihtamasta ylimääräisiä omaisuuseriä, joiden on arvioitu kuuluvan 3 kohdassa tarkoitettuun luottoluokkaan;
- b) niissä on laadittava aikataulu, jonka mukaisesti omaisuuserät, joiden on arvioitu kuuluvan 3 kohdassa tarkoitettuun luottoluokkaan ja jotka on jo vaihdettu vakuuksina, korvataan enintään kahden kuukauden pituisen ajanjakson aikana;
- c) niissä on asetettava luottoluokka, joka edellyttää 3 kohdassa tarkoitettujen omaisuusserien välitöntä korvaamista;
- d) niissä on sallittava, että vastapuolet kasvattavat asianomaisen vakuuden aliarvostusta siinä määrin kuin vakuutta ei ole korvattu b alakohdassa tarkoitettussa aikataulussa.
5. Vastapuolet eivät saa käyttää 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja omaisuuseriä vakuutena, jos niillä ei ole pääsyä näiden omaisuusserien markkinoille tai jos ne eivät kykene realisoimaan näitä omaisuuseriä kohtuullisessa ajassa vakuudet asettavan vastapuolen maksukyvyttömyystilanteessa.

8 artikla

Alkuvakuuden keskittymärajat

1. Jos vakuus kerätään alkuvakuutena 13 artiklan mukaisesti, kuhunkin vastaanottavaan vastapuoleen sovelletaan seuraavia rajoituksia:

a) yhden liikkeeseenlaskijan tai samaan konserniin kuuluvien liikkeeseenlaskijoiden liikkeeseen laskemien alkuvakuuksien, jotka on kerätty 4 artiklan 1 kohdan b, f, g ja l–r alakohdassa tarkoitetuista omaisuusluokista, arvojen yhteenlaskettu määrä ei ylitä seuraavista arvoista suurempaa:

i) 15 prosenttia vakuudet asettavalta vastapuolelta kerätyistä vakuuksista;

ii) 10 miljoonaa euroa tai vastaava määrä muussa valuutassa;

b) edellä 4 artiklan 1 kohdan o, p ja q alakohdassa tarkoitetuista omaisuusluokista kerättyjen alkuvakuuksien arvojen yhteenlaskettu määrä, kun kyseisen artiklan p ja q alakohdassa tarkoitettujen omaisuusluokien arvot asetuksesta (EU) N:o 575/2013 määritettyjen laitosten liikkeeseen laskemien, ei ylitä seuraavista arvoista suurempaa:

i) 40 prosenttia vakuudet asettavalta vastapuolelta kerätyistä vakuuksista;

ii) 10 miljoonaa euroa tai vastaava määrä muussa valuutassa.

Kun yhteissijoitusyritys sijoittaa pääasiassa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin omaisuusluokkiin, mainituissa alakohdassa asetettuja rajoituksia sovelletaan myös yhteissijoitusyritysten osakkeisiin tai osuuksiin.

2. Jos vakuutta kerätään alkuvakuutena 13 artiklan mukaisesti yli yhden miljardin euron arvosta ja kaikki vastapuolet kuuluvat johonkin 3 kohdassa lueteltuun luokkaan, seuraavia rajoituksia sovelletaan vastapuolelta kerätyn yhden miljardin euron ylittävän alkuvakuuden määrään:

a) yhden liikkeeseenlaskijan tai samaan maahan sijoittautuneiden liikkeeseenlaskijoiden liikkeeseen laskemien alkuvakuuksien, jotka on kerätty 4 artiklan 1 kohdan c–l alakohdassa tarkoitetuista omaisuusluokista, arvojen yhteenlaskettu määrä ei ylitä 50:tä prosenttia kyseiseltä vastapuolelta kerätystä alkuvakuudesta.

b) jos alkuvakuus kerätään käteisvaroina, a alakohdassa tarkoitettujen keskittymärajojen soveltamisessa on otettava huomioon myös vastuut, jotka johtuvat kolmantena osapuolena olevista vakuudenhaltijoista tai säilytysyhteisöistä, joiden hallussa käteisvarat ovat.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen vastapuolten on oltava jokin seuraavista:

a) laitokset, jotka on direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan mukaisesti määritetty maailmanlaajuisiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi (G-SII);

b) laitokset, jotka on direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan mukaisesti määritetty muiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi (O-SII);

c) vastapuolet, jotka eivät ole eläkejärjestelmiä ja joille kerättävien vakuuksien yhteismäärä ylittää yksi miljardia euroa.

4. Kun eläkejärjestelmä kerää tai eläkejärjestelmästä kerätään vakuutta alkuvakuutena 13 artiklan mukaisesti yli yhden miljardin euron arvosta, vastaanottavan vastapuolen on perustettava menetelmiä keskittymäriskein hallitsemiseksi sen vakuuden osalta, joka on kerätty 4 artiklan 1 kohdan c–l alakohdassa tarkoitetuista omaisuusluokista, kyseisen vakuuden riittävä hajauttaminen mukaan lukien.

5. Kun 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen laitosten keräävät alkuvakuuden käteisvaroina yhdeltä vastapuolelta, joka on myös mainituissa alakohdissa tarkoitettu laitos, vastaanottavan vastapuolen on varmistettava, että enintään 20 prosenttia alkuvakuudesta on yhden kolmantena osapuolena olevan säilytysyhteisön hallussa.

6. Edellä 1–4 kohtaa ei sovelleta vakuuteen, joka on kerätty sellaisten rahoitusvälineiden muodossa, jotka ovat samoja kuin OTC-johdannaissovimuksen, jota ei määritetä keskusvastapuolella, kohde-etuutena oleva rahoitusväline.

7. Keräävän vastapuolen on arvioitava tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisuus viimeistään aina, kun alkuvakuus lasketaan 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

8. Poiketen siitä, mitä 7 artiklassa säädetään, asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 10 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettu vastapuoli voi arvioida 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisuuden neljännesvuosittain, edellyttäen että kultakin yksittäiseltä vastapuolelta kerätyn alkuvakuuden määrä on arviointia edeltävän vuosineljänneksen aikana jatkuvasti alle 800 miljoonaa euroa.

3 JAKSO

Vakuuksien laskenta ja kerääminen

9 artikla

Laskennan aikaväli ja laskentapäivän määrittäminen

1. Vastapuolten on laskettava vaihtuva vakuus 10 artiklan mukaisesti vähintään päivittäin.
2. Vastapuolten on laskettava alkuvakuus 11 artiklan mukaisesti viimeistään seuraavien tapahtumien jälkeisenä pankkipäivänä:
 - a) kun uusi OTC-johdannaissopimus, jota ei määritetä keskusvastapuolella, toteutetaan tai lisätään nettoutusryhmään;
 - b) kun olemassa olevan OTC-johdannaissopimuksen, jota ei määritetä keskusvastapuolella, voimassaolo päättyy tai se poistetaan nettoutusryhmästä;
 - c) kun olemassa oleva OTC-johdannaissopimus, jota ei määritetä keskusvastapuolella, saa aikaan muun maksun tai toimituksen kuin vakuuksien asettamisen ja keräämisen;
 - d) kun alkuvakuus lasketaan käyttäen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua standardimenetelmää ja olemassa olevan sopimuksen liitteessä IV olevassa 1 kohdassa tarkoitettu omaisuuseräluokka luokitellaan uudelleen voimassaoloajan lyhentymisen vuoksi;
 - e) kun laskentaa ei ole suoritettu edellisten kymmenen pankkipäivän kuluessa.
3. Alkuvakuuden ja vaihtuvan vakuuden laskentapäivää määritettäessä sovelletaan seuraavia säännöksiä:
 - a) kun molemmat vastapuolet ovat samalla aikavyöhykkeellä, laskenta perustuu edellisen pankkipäivän nettoutusryhmään;
 - b) kun vastapuolet eivät ole samalla aikavyöhykkeellä, laskenta perustuu nettoutusryhmän transaktioihin, jotka on tehty ennen klo 16.00 edellisenä pankkipäivänä sillä aikavyöhykkeellä, jossa kello on ensin 16.00.

10 artikla

Vaihtuvan vakuuden laskenta

Vastapuolen kerättävän vaihtuvan vakuuden määrä on kaikkien nettoutusryhmän sopimusten asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettujen arvojen summa, josta vähennetään kaikkien aiemmin kerättyjen vaihtuvien vakuuksien arvo sekä nettoutusryhmän kunkin sopimuksen nettoarvo sopimuksen alkamishetkellä, ja johon lisätään kaikkien aiemmin kirjattujen vaihtuvien vakuuksien arvo.

11 artikla

Alkuvakuuden laskenta

1. Vastapuolten on laskettava kerättävän alkuvakuuden määrä käyttäen liitteessä IV vahvistettua standardimenetelmää, 4 jaksossa tarkoitettuja alkuvakuusmalleja tai molempia.

2. Alkuvakuuden kerääminen on suoritettava ilman alkuvakuusmäärien kuittaamista vastapuolten välillä.
3. Jos vastapuolet käyttävät liitteessä IV vahvistettua standardimenetelmää ja 4 jaksossa tarkoitettuja alkuvakuusmalleja samaa nettoutusryhmää varten, niiden on käytettävä niitä johdonmukaisesti kullekin OTC-johdannais-sopimukselle, jota ei määritetä keskusvastapuoleissa.
4. Jäljempänä 4 jakson mukaisesti alkuvakuutta laskevat vastapuolet eivät saa laskennassa ottaa huomioon vakuudettomien vastuiden ja vakuuden korrelaatioita.
5. Vastapuolten on sovittava menetelmästä, jota kukin vastapuoli käyttää määrittääkseen alkuvakuuden, joka sen on kerättävä, mutta niiden ei tarvitse käyttää yhteistä menettelytapaa.
6. Kun vastapuolista toinen käyttää tai molemmat käyttävät alkuvakuusmallia, niiden on sovittava 4 jakson nojalla kehitettävästä mallista.

12 artikla

Vaihtuvan vakuuden toimittaminen

1. Vakuudet asettavan vastapuolen on toimitettava vaihtuva vakuus
 - a) edellä 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn laskentapäivän saman pankkipäivän aikana;
 - b) jos 2 kohdan edellytykset täyttyvät, kahden 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn laskentapäivän pankkipäivän aikana.
2. Vaihtuvan vakuuden toimittamista 1 kohdan b alakohdan mukaisesti voidaan soveltaa vain seuraaviin:
 - a) nettoutusryhmiin, jotka koostuvat johdannais-sopimuksista, joihin ei sovelleta tämän asetuksen mukaisia alkuvakuus-vaatimuksia, kun asettava vastapuoli on toimittanut vaihtuvan vakuuden laskentapäivänä tai ennen sitä vakuuden ennakkomäärän, joka on hyväksyttävä, joka lasketaan samalla tavalla kuin alkuvakuudet 15 artiklan mukaisesti ja jota varten vastaanottava vastapuoli on käyttänyt riskivakuusjaksoa ainakin yhtä monta päivää kuin on laskentapäivän ja keräyspäivän välissä, kyseiset päivät mukaan luettuina;
 - b) nettoutusryhmiin, jotka koostuvat sopimuksista, joihin sovelletaan tämän asetuksen mukaisesti alkuvakuusvaatimuksia, kun alkuvakuutta on mukautettu jollakin seuraavista tavoista:
 - i) pidentämällä 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua riskivakuusjaksoa niiden päivien määrällä, jotka ovat 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn laskentapäivän ja tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyn keräyspäivän välissä, kyseiset päivät mukaan luettuina;
 - ii) kasvattamalla alkuvakuutta, joka on laskettu 11 artiklassa tarkoitetulla standardimenetelmällä käyttäen asianmukaista menetelmää, joka ottaa huomioon riskivakuusjakson, jota on pidennetty niiden päivien määrällä, jotka ovat 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn laskentapäivän ja tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetyn keräyspäivän välissä, kyseiset päivät mukaan luettuina.

Jos kahden vastapuolen välillä ei ole käytössä menettelyä erottelun suorittamiseksi, voivat kyseiset vastapuolet kuitata toimitettavat määrät a alakohdtaa sovellettaessa.

3. Mikäli toimitettavan vaihtuvan vakuuden määrästä ilmenee erimielisyyttä, vastapuolten on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettua määrääjassa vähintään se osuus vaihtuvasta vakuudesta, jota erimielisyys ei koske.

13 artikla

Alkuvakuuden toimittaminen

1. Asettavan vastapuolen on toimitettava alkuvakuus 5 jakson mukaisesti.

2. Vakuudet asettavan vastapuolen on toimitettava alkuvakuus 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn laskentapäivän saman pankkipäivän aikana.

3. Mikäli toimitettavan alkuvakuuden määrästä ilmenee erimielisyyttä, vastapuolten on toimitettava vähintään se osuus vaihtuvasta vakuudesta, jota erimielisyys ei koske, 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn laskentapäivän saman pankkipäivän aikana.

4 JAKSO

Alkuvakuusmallit

14 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Kun vastapuoli käyttää alkuvakuusmallia, mallin kehittäjinä voivat olla vastapuolista toinen tai molemmat taikka kolmas osapuoli.

Kun vastapuoli käyttää kolmannen osapuolen kehittämää alkuvakuusmallia, vastapuolen vastuu säilyy sen varmistamisesta, että malli on tässä jaksossa tarkoitettujen vaatimusten mukainen.

2. Alkuvakuusmallit on kehitettävä siten, että ne kattavat kaikki nettoutusryhmään kuuluvan OTC-johdannaisso-pimuksen, jota ei määritetä keskusvastapuolessa, tekemisestä johtuvat merkittävät riskit, mukaan luettuina luonne, laajuus ja monimuotoisuus, ja niiden on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) mallissa otetaan huomioon riskitekijät, jotka vastaavat yksittäisiä valuuttoja, joissa nettoutusryhmän sopimukset on ilmoitettu;
- b) mallissa otetaan huomioon korkoriskitekijät, jotka vastaavat yksittäisiä valuuttoja, joissa sopimukset on ilmoitettu;
- c) korkokäyrä jaetaan vähintään kuuteen maturiteettiluokkaan tärkeimpien valuuttojen ja markkinoiden olennaista korkoriskiä mitattaessa;
- d) malli kattaa eri korkokäyrien ja maturiteettiluokkien välisestä liikkeestä johtuvan riskin;
- e) mallissa on erilliset riskitekijät ainakin jokaiselle osakkeelle, osakeindeksille, hyödykkeelle tai hyödykeindeksille, joka on merkittävä kyseisille sopimuksille;
- f) mallissa otetaan huomioon riski, joka todenmukaisissa markkinaskenaarioissa aiheutuu likviditeetiltään heikommista positioista ja positioista, joilla hintojen läpinäkyvyys on rajoitettu;
- g) mallissa otetaan huomioon riski, jota mallin muut piirteet eivät kata ja jotka aiheutuvat johdannaisso-pimuksista, kun kohde-etuutena oleva omaisuusluokka on laina;
- h) mallissa otetaan huomioon samankaltaisten mutta epäidenttisten riskitekijöiden muutoksista johtuva riski ja maturiteettieroista aiheutuva arvomuutosten riski;
- i) mallissa otetaan huomioon keskeiset epälineaariset riippuvuudet;
- j) mallissa on toteutumatestauksessa käytetyt menetelmät, jotka sisältävät mallin suorituskyvyn tilastolliset testit;
- k) mallissa määritetään, mitkä tapahtumat käynnistävät mallin muuttamisen, kalibroinnin tai muun korjaavan toimenpiteen.

3. Riskienhallintamenettelyillä, joihin viitataan 2 artiklan 1 kohdassa, on varmistettava, että mallin suorituskykyä valvotaan jatkuvasti muun muassa vähintään joka kolmas kuukausi suoritettavan mallin toteutumatestauksen avulla.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa toteutumatestauksen on sisällettävä vertailu mallin tuottamien arvojen ja nettoutusryhmän OTC-johdannaissopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, toteutuneiden markkina-arvojen välillä.

4. Riskienhallintamenettelyillä, joihin viitataan 2 artiklan 1 kohdassa, on katettava toteutumatestauksessa käytetyt menetelmät, suorituskyvyn tilastolliset testit mukaan luettuina.
5. Riskienhallintamenettelyissä, joihin viitataan 2 artiklan 1 kohdassa, on kuvattava ne toteutumatestauksen tulokset, jotka johtaisivat mallin muuttamiseen, kalibrointiin tai muuhun korjaavaan toimenpiteeseen.
6. Riskienhallintamenettelyissä, joihin viitataan 2 artiklan 1 kohdassa, on varmistettava, että vastapuolet säilyttävät 3 kohdassa tarkoitetun toteutumatestauksen tulokset.
7. Vastapuolten on toimitettava kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen alkuvakuusmallin tietyn arvon laskemisen selittämiseksi toiselle vastapuolelle siten, että asiaa tunteva kolmas osapuoli voi tarkistaa laskelman.
8. Alkuvakuusmallissa on huolellisesti otettava huomioon parametrien epävarmuus, perusriski ja tietojen laatu.

15 artikla

Luottamusväli ja riskivakuusjakso

1. Nettoutusryhmään kuuluvien OTC-johdannaissopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, arvojen oletetun vaihtelun on perustuttava 99 prosentin yksisuuntaiseen luottamusväliin 10 päivän riskivakuusjakson aikana silloin, kun alkuvakuuksien laskentaan käytetään alkuvakuuksien laskentamallia.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun riskivakuusjakson, jota tarvitaan alkuvakuuden laskennassa alkuvakuusmallia käyttäen, on sisällettävä
 - a) se ajanjakso, joka voi kulua alkuvakuuden viimeksi suoritetusta vaihdosta vastapuolen maksukyvyttömyyteen;
 - b) arvioitu ajanjakso, joka on tarpeen kunkin nettoutusryhmän OTC-johdannaissopimuksen, jota ei määritetä keskusvastapuolessa, korvaamiseksi tai niistä johtuvilta riskeiltä suojautumiseksi, ottaen huomioon sen markkinan likviditeettitaso, jolla näillä sopimustyypeillä käydään kauppaa, sekä OTC-johdannaissopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, kokonaisvolyymi kyseisellä markkinalla ja kyseisen markkinan osallistujien määrä.

16 artikla

Mallin parametrien kalibrointi

1. Alkuvakuusmalleissa käytetyt parametrit on kalibroitava vähintään kolmen ja enintään viiden vuoden ajalta kerättyjen aikaisempien tietojen perusteella, ja se on tehtävä vähintään kerran vuodessa.
2. Alkuvakuusmalleissa käytettyjen parametrien kalibroinnissa käytettyihin tietoihin on kuuluttava viimeisin yhtäjaksoinen ajanjakso, joka alkaa siitä päivästä, jolloin 1 kohdassa tarkoitettu kalibrointi suoritetaan, ja vähintään 25 prosentin kyseisistä tiedoista on edustettava vaikean rahoitustilanteen ajanjaksoa.
3. Jos 2 kohdassa tarkoitettu vaikean rahoitustilanteen ajanjaksoa koskeva tieto ei muodosta yli 25:tä prosenttia alkuvakuusmallissa käytetyistä tiedoista, 1 kohdassa tarkoitettujen aikaisempien tietojen vanhin osa on korvattava vaikean rahoitustilanteen ajanjaksolta olevilla tiedoilla, kunnes vaikean rahoitustilanteen ajanjaksoa koskevien tietojen osuus on vähintään 25 prosenttia kaikista alkuvakuuteen perustuvassa mallissa käytetyistä tiedoista.

4. Vaikean rahoitustilanteen ajanjakso, jota käytetään parametrien kalibrointiin, on tunnistettava ja sitä on sovellettava erikseen vähintään jokaista 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua omaisuusluokkaa kohden.
5. Parametrit on kalibroitava käyttäen yhtäläisesti painotettuja tietoja.
6. Parametrit voidaan kalibroida 15 artiklan mukaisesti määritellyjä riskivakuusjaksoja lyhyemmille ajanjaksoille. Jos käytetään lyhyempiä ajanjaksoja, parametrit on mukautettava kyseisen riskivakuusjakson mukaisiksi asianmukaista menetelmää käyttäen.
7. Vastapuolilla on oltava kirjalliset menettelyohjeet, joilla kuvataan olosuhteet, joiden vallitessa tarvitaan tiheämpää kalibrointia.
8. Vastapuolten on vahvistettava menettelyt, joilla mukautetaan vaihdettavien vakuuksien arvoja, koska parametrit ovat muuttuneet markkinaolosuhteissa ilmenneiden muutosten vuoksi. Menettelyjen on oltava sellaisia, että vastapuolet voivat niiden avulla vaihtaa ylimääräisiä alkuvakuuksia parametrien muutoksen vuoksi ajanjaksolla, jonka pituus on yhden ja 30 pankkipäivän välillä.
9. Vastapuolten on otettava käyttöön menettelyt, jotka koskevat mallissa 1 kohdan mukaisesti käytettyjen tietojen laatua, mukaan luettuna asianmukaisten tiedon toimittajien valitseminen ja kyseisen tiedon interpolointi.
10. Alkuvakuusmalleja varten käytettävistä tiedoista voidaan käyttää arvioita vain, jos seuraavista ehdoista molemmat täyttyvät:
 - a) saatavilla oleva tieto ei ole riittävää tai se ei kuvaa OTC-johdannaissopimuksen tai OTC-johdannaissopimusten salkun todellista volatiliiteettia nettoutusryhmässä;
 - b) arviot johtavat maltillisiin vakuuksien tasoihin.

17 artikla

Hajauttaminen, suojautuminen ja riskien kattaminen kohde-etuusluokissa

1. Alkuvakuusmallit voivat sisältää vain samaan nettoutusryhmään kuuluvia OTC-johdannaissopimuksia, joita ei määritetä keskusvastapuolessa. Alkuvakuusmalleissa voi olla määräyksiä saman nettoutusryhmän sopimuksista aiheutuvien riskien hajauttamisesta, niiltä suojautumisesta ja niiden kattamisesta, edellyttäen, että hajauttaminen, suojautuminen tai riskien kattaminen suoritetaan saman 2 kohdassa tarkoitetun kohde-etuutena olevan omaisuusluokan sisällä.
2. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa hajauttaminen, suojautuminen tai riskien kattaminen voidaan suorittaa vain seuraavissa kohde-etuutena olevissa omaisuusluokissa:
 - a) korot, valuutta ja inflaatio;
 - b) oma pääoma;
 - c) luotto;
 - d) hyödykkeet ja kulta;
 - e) muu.

18 artikla

Laadulliset vaatimukset

1. Vastapuolten on otettava käyttöön sisäinen hallintomenettely alkuvakuusmallin asianmukaisuuden valvomiseksi jatkuvasti ottaen huomioon kaikki seuraavat seikat:
 - a) mallin ensimmäisen validoinnin suorittavat soveltuvan pätevyyden omaavat henkilöt, jotka ovat mallin kehittäneistä henkilöistä riippumattomia;
 - b) seurantavalidointi suoritetaan aina, kun alkuvakuusmalliin tehdään merkittävä muutos ja vähintään kerran vuodessa;

- c) säännöllisessä tarkastusmenettelyssä arvioidaan seuraavat seikat:
- i) tietolähteiden eheys ja luotettavuus;
 - ii) mallin soveltamisessa käytetty johdon tietojärjestelmä;
 - iii) käytettyjen tietojen tarkkuus ja aukottomuus;
 - iv) volatilitettiin- ja korrelaatio-oletusten tarkkuus ja asianmukaisuus.
2. Edellä 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin alkuvakuusmalleihin liittyvien riskienhallintamenettelyjen dokumentaation on täytettävä seuraavat edellytykset:
- a) se mahdollistaa sen, että asioihin perehtynyt kolmas osapuoli ymmärtää alkuvakuusmallin rakenteen ja toiminnalliset yksityiskohdat;
 - b) se sisältää alkuvakuusmallin keskeiset oletukset ja rajoitukset;
 - c) se määrittää olosuhteet, joissa alkuvakuusmallin oletamat eivät enää ole päteviä.
3. Vastapuolten on dokumentoitava kaikki alkuvakuusmalliin tehdyt muutokset. Dokumentoinnissa on myös esitettävä 1 kohdassa tarkoitetun ja muutosten jälkeen tehdyn validoinnin tulokset.

5 JAKSO

Vakuuksien hallinta ja erottelu

19 artikla

Vakuuksien hallinta ja erottelu

1. Edellä 2 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen menettelyjen on sisällettävä seuraavat:
- a) vakuuden päivittäinen arvostaminen 6 jakson mukaisesti;
 - b) oikeudelliset järjestelyt ja vakuuksien hallintarakenne, joka sallii pääsyn vastaanotettuun vakuuteen, kun se on kolmannen osapuolen hallussa;
 - c) vakuutta säilytetään säilytystileillä, joihin maksukyvyttömyydellä ei ole vaikutusta, kun alkuvakuus on vakuuden toimittaneen tahon hallussa;
 - d) muina kuin käteisvaroina olevaa alkuvakuutta ylläpidetään 3 ja 4 kohdan mukaisesti;
 - e) alkuvakuudeksi kerättyjä käteisvaroja pidetään käteistileillä keskuspankeissa tai luottolaitoksissa, jotka täyttävät kaikki seuraavat ehdot:
 - i) ne ovat saaneet toimiluvan direktiivin 2013/36/EU mukaisesti tai ne ovat saaneet toimiluvan kolmannessa maassa, jonka valvonta- ja sääntelyjärjestelyjen on todettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 142 artiklan 2 kohdan mukaisesti olevan samanlaiset;
 - ii) ne eivät ole vakuudet asettavia tai vastaanottavia vastapuolia, eivätkä ne kuulu samaan konserniin kummankaan vastapuolen kanssa;
 - f) käyttämättömän vakuuden saatavillaolo maksukyvyttömän vastapuolen pesänhoitajalle tai muulle maksukyvyttömyyttä hoitavalle asiamiehelle;
 - g) alkuvakuus on vapaasti siirrettävissä vakuudet asettavalle vastapuolelle kohtuullisessa ajassa vastaanottavan vastapuolen maksukyvyttömyyden sattuessa;

- h) muina kuin käteisvaroina olevat vakuudet ovat siirrettävissä ilman muita lainsäädännöllisiä tai oikeudellisia rajoitteita tai kolmannen osapuolen vaatimuksia (vastaanottavan vastapuolen pesänselvittäjän tai kolmantena osapuolena olevan säilytysyhteisön vaatimukset mukaan luettuina) kuin panttioikeus säilytystileistä aiheutuneisiin maksuihin ja kuluihin ja panttioikeus, joka säännönmukaisesti asetetaan kaikkiin arvopapereihin määrittäjäjärjestelmässä, jossa kyseistä vakuutta voidaan pitää;
- i) käyttämätön vakuus palautetaan vakuudet asettavalle vastapuolelle täysimääräisenä, poislukien maksut ja kulut, jotka ovat aiheutuneet vakuuden keräys- ja hallintamenettelyistä.
2. Alkuvakuutena tai vaihtuvana vakuutena kirjattu vakuus voidaan korvata vaihtoehtoisella vakuudella, jos kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:
- a) korvaaminen tehdään 3 artiklassa tarkoitetun vastapuolten tekemän sopimuksen mukaisesti;
- b) vaihtoehtoinen vakuus on 2 jakson mukaisesti hyväksyttävä;
- c) vaihtoehtoisen vakuuden arvo riittää kattamaan kaikki vakuusvaatimukset mahdollisen aliarvostuksen jälkeen.
3. Alkuvakuus on suojattava keräävän vastapuolen maksukyvyttömyydeltä erottelemalla se käyttäen seuraavista menetelmistä molempia tai vain toista:
- a) kirjattuna kolmannen osapuolen vakuudenhaltijan tai säilytysyhteisön kirjanpitoon;
- b) muilla oikeudellisesti sitovilla järjestelyillä;
4. Vastapuolten on varmistettava, että alkuvakuutena vaihdettu muuna kuin käteisvaroina oleva vakuus erotellaan seuraavasti:
- a) jos vakuus on vastaanottavan vastapuolen hallussa omistukseen perustuen, se erotellaan vastaanottavan vastapuolen muusta omaisuudesta;
- b) jos vakuus on vakuudet asettavan vastapuolen hallussa muuhun kuin omistukseen perustuen, se erotellaan vakuudet asettavan vastapuolen muusta omaisuudesta;
- c) jos vakuus on kirjattuna säilytysyhteisön tai toisen kolmannen osapuolen vakuudenhaltijan kirjanpitoon, se erotellaan kyseisen kolmannen osapuolen vakuudenhaltijan tai säilytysyhteisön omaisuudesta.
5. Jos muuna kuin käteisvaroina oleva vakuus on vastaanottavan vastapuolen, kolmannen osapuolen vakuudenhaltijan tai säilytysyhteisön hallussa, vakuudet keräävän vastapuolen on aina tarjottava vakuudet asettavalle vastapuolelle mahdollisuus erotella sen vakuus muiden vakuudet asettavien vastapuolten omaisuuseristä.
6. Vastapuolten on tehtävä riippumaton oikeudellinen tarkastelu varmistaakseen, että erottelujärjestelyt täyttävät 1 kohdan g alakohdassa sekä 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut vaatimukset. Kyseisen oikeudellisen tarkastelun toteuttajan on oltava joko riippumaton sisäinen yksikkö tai riippumaton kolmas osapuoli.
7. Vastapuolten on toimitettava näyttöä 6 kohdan vaatimusten mukaisuutta valvoville toimivaltaisille viranomaisille kuhunkin asianomaiseen lainkäyttöalueeseen liittyen, ja niiden on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä annettava toimintaohjeita, joilla varmistetaan vaatimustenmukaisuuden jatkuva arviointi.
8. Sovellettaessa 1 kohdan e alakohtaa vastapuolten on arvioitava siinä tarkoitetun luottolaitoksen luottoluokka käyttämällä menetelmää, joka ei perustu pelkästään tai mekaanisesti ulkoisiin luottokelpoisuuden arviointeihin.

20 artikla

Kerättyjen alkuvakuuksien käsittely

1. Vastaanottava vastapuoli ei saa edelleenpantata tai muuten käyttää uudelleen alkuvakuutena kerättyä vakuutta.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kolmannen osapuolen vakuudenhaltija voi käyttää käteisvaroina vastaanottamansa alkuvakuuden uudelleen sijoittamiseen.

6 JAKSO

Vakuuden arvostaminen

21 artikla

Vakuuden mukautetun arvon laskenta

1. Vastapuolten on mukautettava kerätyn vakuuden arvoa liitteessä II vahvistetun menetelmän mukaisesti tai 22 artiklassa säädetyn omia volatiliteettiestimaatteja käyttävän menetelmän mukaisesti.
2. Kun vastapuolet mukauttavat vakuuden arvoa 1 kohdan nojalla, ne voivat jättää huomiotta valuuttakurssiriskin, joka johtuu sellaisten valuuttojen positioista, joita koskee valtioiden välinen oikeudellisesti sitova sopimus, jonka tarkoituksena on vähentää kyseisen valuutan vaihtelua suhteessa muihin samalla sopimuksella katettuihin valuuttoihin.

22 artikla

Vakuuden mukautetun arvon omat estimaatit

1. Vastapuolten on mukautettava kerätyn vakuuden arvoa käyttämällä omia volatiliteettiestimaatteja liitteen III mukaisesti.
2. Vastapuolten on päivitettävä tietonsa ja laskettava 21 artiklassa tarkoitetut omat volatiliteettiestimaattinsa aina, kun markkinahintojen volatiliteetti muuttuu olennaisesti ja vähintään neljännesvuosittain.
3. Edellä 2 kohtaa sovellettaessa vastapuolten on määritettävä ennalta volatiliteetin tasot, jotka käynnistävät liitteessä III tarkoitettujen aliarvostusten uudelleenlaskennan.
4. Edellä 2 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin menettelyihin on sisällytettävä toimintatapoja, joilla voidaan seurata omien volatiliteettiestimaattien laskentaa ja saatujen estimaattien integroimista vastapuolen riskienhallintamenettelyyn.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen toimintaohjeiden on oltava sellaisen säännöllisen sisäisen tarkastelun kohteena, joka sisältää seuraavat seikat:
 - a) vähintään kerran vuodessa suoritettava estimaattien integrointi vastapuolen riskienhallintamenettelyyn;
 - b) estimoitujen aliarvostusten integrointi päivittäiseen riskienhallintaan;
 - c) estimaattien laskentaprosessissa tapahtuneiden merkittävien muutosten validointi;
 - d) estimaattien laskennan perustana olevien tietolähteiden johdonmukaisuuden, oikea-aikaisuuden ja luotettavuuden todentaminen;
 - e) volatiliteettioletusten paikkansapitävyys ja tarkoituksenmukaisuus.
6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu tarkastelu on suoritettava säännöllisesti vastapuolen sisäisen tarkastuksen prosessissa.

II LUKU

RISKIENHALLINTAMENETTELYJÄ KOSKEVAT ERITYSSÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Vapautukset

23 artikla

Luottolaitoksena luvan saaneet keskusvastapuolet

Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, vastapuolet voivat edellyttää riskienhallintamenettelyissään, ettei sellaisia vakuuksia vaihdeta, jotka liittyvät OTC-johdannaisopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa ja jotka on tehty luottolaitoksina direktiivin 2013/36/EU mukaisesti luvan saaneiden keskusvastapuolten kanssa.

24 artikla

Finanssialan ulkopuoliset vastapuolet ja kolmannen maan vastapuolet

Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, vastapuolet voivat edellyttää riskienhallintamenettelyissään, ettei sellaisia vakuuksia vaihdeta, jotka liittyvät OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, jotka on tehty sellaisten finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kanssa, jotka eivät täytä asetuksen (EU) N:o 648/2012 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan vaatimuksia, tai sellaisten kolmanteen maahan sijoittautuneiden muiden kuin rahoitusalan yhteisöjen kanssa, jotka eivät täyttäisi asetuksen (EU) N:o 648/2012 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan vaatimuksia, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin.

25 artikla

Siirron vähimmäismäärä

1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, vastapuolet voivat edellyttää riskienhallintamenettelyissään, ettei vakuuksia kerätä vastapuolelta, kun viimeksi kerätty vakuuden määrä on enintään vastapuolten sopiman määrän suuruinen, jäljempänä 'siirron vähimmäismäärä'.

Siirron vähimmäismäärä saa olla enintään 500 000 euroa tai vastaava summa muussa valuutassa.

2. Kun vastapuolet tekevät sopimuksen siirron vähimmäismäärästä, siirrettävän vakuuden määrä lasketaan seuraavien tekijöiden summana:

- a) edellä 10 artiklan mukaisesti laskettu viimeksi kerätyn vaihtuvan vakuuden määrä, sisältäen vakuuden ylijäämän;
- b) edellä 11 artiklan mukaisesti laskettu viimeksi kerätyn alkuvakuuden määrä, sisältäen vakuuden ylijäämän;

3. Kun siirrettävän vakuuden määrä ylittää vastapuolten sopiman siirron vähimmäismäärän, vastaanottavan vastapuolen on kerättävä vakuuden täysi määrä vähentämättä siirron vähimmäismäärää.

4. Vastapuolet voivat sopia erillisistä siirron vähimmäismääristä alkuvakuudelle ja vaihtuvalle vakuudelle, jos siirron vähimmäismäärien yhteismäärä on enintään 500 000 euroa tai vastaava summa muussa valuutassa.

5. Kun vastapuolet sopivat erillisistä siirron vähimmäismääristä 4 kohdan mukaisesti, vastaanottavan vastapuolen on kerättävä alkuvakuuden tai vaihtuvan vakuuden koko määrä ilman, että se vähentää siirron vähimmäismääriä, kun siirrettävän alkuvakuuden tai vaihtuvan vakuuden määrä ylittää siirron vähimmäismäärän.

26 artikla

Vakuuslaskenta kolmannen maan vastapuolten kanssa

Kun vastapuolella on kotipaikka kolmannessa maassa, vastapuolet voivat laskea vakuuksia sellaisen nettoutusryhmän perusteella, joka sisältää seuraavia sopimustyyppiejä:

- a) OTC-johdannaissopimukset, joita ei määritetä keskusvastapuolessa ja joita tämän asetuksen vakuusvaatimukset koskevat;
- b) sopimukset, jotka täyttävät molemmat seuraavista ehdoista:
 - i) kolmannessa maassa kotipaikkaansa pitävään vastapuoleen sovellettava sääntelyjärjestelmä tunnistaa ne OTC-johdannaissopimuksiksi, joita ei määritetä keskusvastapuolessa;
 - ii) kolmannessa maassa kotipaikkaansa pitävään vastapuoleen sovellettavan sääntelyjärjestelmän vakuuksia koskevat säännöt koskevat niitä.

2 JAKSO

Alkuvakuuden tason laskentaa koskevat vapautukset

27 artikla

Valuuttasopimukset

Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, vastapuolet voivat edellyttää riskienhallintamenettelyissä, ettei alkuvakuuksia kerätä seuraavissa tilanteissa:

- a) kohde-etuus luovuttamalla toteutettavat OTC-johdannaissopimukset, joissa on kyse ainoastaan kahden eri valuutan vaihtamisesta tietyssä tulevana päivänä kiinteällä kurssilla, josta on sovittu vaihtoa koskevan sopimuksen kaupantekopäivänä ('valuuttatermiinisopimus');
- b) kohde-etuus luovuttamalla toteutettavat OTC-johdannaissopimukset, joissa on kyse ainoastaan kahden eri valuutan vaihtamisesta tietyssä tulevana päivänä kiinteällä kurssilla, josta on sovittu vaihtoa koskevan sopimuksen kaupantekopäivänä, ja näiden kahden valuutan vaihtamisesta takaisin myöhemmin kiinteällä kurssilla, josta on myös sovittu vaihtoa koskevan sopimuksen kaupantekopäivänä ('valuutanvaihtosopimus');
- c) sellaisten OTC-johdannaissopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolella, pääoman vaihtaminen, joiden mukaan vastapuolet vaihtavat ainoastaan pääoman ja yhtä valuuttaa koskevat pääoman korot sekä korot toisessa valuutassa tietyinä ajankohtina ja määritellyn kaavan mukaisesti ('koron- ja valuutanvaihtosopimus').

28 artikla

Nimellismäärään perustuva kynnyсарvo

1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, vastapuolet voivat edellyttää riskienhallintamenettelyissä, ettei alkuvakuuksia kerätä uusista OTC-johdannaissopimuksista, jotka on tehty kalenterivuoden aikana, jos toisen vastapuolen yhteenlaskettu OTC-johdannaissopimusten, joita ei määritetä keskusvastapuolella, edellisen vuoden maaliskuis- ja huhtikuun yhteenlaskettu kuukauden lopun keskimääräinen nimellismäärä on alle 8 miljardia euroa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu yhteenlaskettu kuukauden lopun keskimääräinen nimellismäärä lasketaan vastapuolen tasolla tai konsernitasolla, jos vastapuoli kuuluu konserniin.

2. Kun vastapuoli kuuluu konserniin, konsernin yhteenlasketun kuukauden lopun keskimääräisen nimellismäärän laskentaan on sisällytettävä kaikki konsernin OTC-johdannaissopimukset, joita ei määritetä keskusvastapuolella, ja konsernin sisäiset OTC-johdannaissopimukset, joita ei määritetä keskusvastapuolella.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa OTC-johdannaissopimukset, jotka ovat konsernin sisäisiä transaktioita, otetaan huomioon vain kerran.

3. Direktiivin 2009/65/EY mukaisesti toimiluvan saaneita yhteissijoitusyrityksiä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU⁽¹⁾ mukaisesti toimiluvan saaneita tai rekisteröityjä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien hoitamia vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja pidetään erillisinä yksiköinä ja niitä kohdellaan erillään 1 kohdassa tarkoitettuja kynnyсарvoja sovellettaessa, kun seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) rahastot ovat selkeästi eroteltuja omaisuuserien muodostamia pooleja rahaston maksukyvyttömyyttä tai konkurssia varten;
- b) eroteltuihin omaisuuserien muodostamiin pooleihin ei kohdistu muiden sijoitusrahastojen tai niiden hoitajien vakuuksia, takauksia eikä muutakaan rahoitustukea.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

29 artikla

Alkuvakuuden määriin perustuva kynnysarvo

1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, vastapuolet voivat edellyttää riskienhallintamenettelyissä, että kerättävää alkuvakuutta vähennetään määrällä, joka on enintään 50 miljoonaa euroa tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja 10 miljoonaa euroa c alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa, kun

- a) kumpikaan vastapuoli ei kuulu konserniin;
- b) vastapuolet kuuluvat eri konserneihin;
- c) molemmat vastapuolet kuuluvat samaan konserniin.

2. Jos vastapuoli ei kerää alkuvakuuksia 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin riskienhallintamenettelyihin on sisällytettävä määräyksiä siitä, että konsernitasolla valvotaan kynnysarvon ylittymistä ja että konsernin vastuista kullekin saman konsernin vastapuolelle kuuluvat asianmukaiset tallenteet säilytetään.

3. Direktiivin 2009/65/EY mukaisesti toimiluvan saaneita yhteissijoitusyrityksiä ja direktiivin 2011/61/EU mukaisesti toimiluvan saaneita tai rekisteröityjä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien hoitamia vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja pidetään erillisinä yksiköinä ja niitä kohdellaan erillään 1 kohdassa tarkoitettuja kynnysarvoja sovellettaessa, kun seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) rahastot ovat selkeästi eroteltuja omaisuuserien muodostamia pooleja rahaston maksukyvyttömyyttä tai konkurssia varten;
- b) eroteltuihin omaisuuserien muodostamiin pooleihin ei kohdistu muiden sijoitusrahastojen tai niiden hoitajien vakuuksia, takauksia eikä muutakaan rahoitustukea.

3 JAKSO

Vapautukset vaatimuksesta kirjata tai kerätä alkuvakuus tai vaihtuva vakuus

30 artikla

Suojaustarkoituksessa katettuihin joukkolainoihin liittyvien johdannaisten käsittely

1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, ja kun 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, vastapuolet voivat määrätä riskienhallintamenettelyissä katettujen joukkolainojen yhteydessä tehdyistä OTC-johdannaissopimuksista seuraavaa:

- a) vaihtuvaa vakuutta ei kirjata katetun joukkolainan liikkeeseenlaskijalle tai katepooliin, vaan se kerätään vastapuoleltaan käteisvaroina ja palautetaan määrättyä aikana vastapuolelleen;
- b) alkuvakuutta ei kirjata eikä kerätä.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan, jos kaikki seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- a) OTC-johdannaissopimusta ei päätetä katetun joukkolainan liikkeeseenlaskijan tai katepoolin kriisinratkaisu- tai maksukyvyttömyystilanteessa;
- b) katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoiden tai katettujen joukkolainojen katepoolien kanssa tehdyn OTC-johdannaissopimuksen vastapuolella on vähintään sama etuoikeusasema kuin katettujen joukkolainojen haltijoilla, paitsi jos katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoiden tai katettujen joukkolainojen katepoolien kanssa tehdyn OTC-johdannaissopimuksen vastapuoli on maksukyvytön tai asianomainen osapuoli taikka luopuu samasta etuoikeusasemasta;

- c) OTC-johdannaissopimus on merkitty tai kirjattu katetun joukkolainan katepooliin katettuja joukkolainoja koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- d) OTC-johdannaissopimusta käytetään ainoastaan suojaamaan katepoolin korko- tai valuuttapoikkeamat katetun joukkolainan yhteydessä;
- e) nettoutusryhmä ei sisällä OTC-johdannaissopimuksia, jotka eivät liity katetun joukkolainan katepooliin;
- f) katettu joukkolaina, johon OTC-johdannaissopimus liittyy, täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan vaatimukset;
- g) katettuun joukkolainaan, johon OTC-johdannaissopimus liittyy, sovelletaan vähintään 102 prosentin vakuuden asettamista koskevaa lakisääteistä vaatimusta.

31 artikla

Johdannaisten käsittely kolmansien maiden vastapuolten kanssa, kun nettoutussopimusten oikeudellista täytäntöönpanokelpoisuutta tai vakuuden suojelua ei voida varmistaa

1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, unioniin sijoittautuneet vastapuolet voivat edellyttää riskienhallintamenettelyissä, ettei vaihtuvia vakuuksia ja alkuvakuuksia edellytetä asetettavan sellaisia OTC-johdannaissopimuksia varten, joita ei määritetä keskusvastapuolella ja jotka on tehty sellaisiin kolmansiin maihin sijoittautuneiden vastapuolten kanssa, joihin sovelletaan jotakin seuraavista:

- a) edellä 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu oikeudellinen tarkastelu vahvistaa, ettei nettoutussopimusta ja vakuuksien vaihtosopimusta, jos sellainen on käytössä, voida varmuudella panna oikeudellisesti täytäntöön kaikkina aikoina;
- b) edellä 19 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu oikeudellinen tarkastelu vahvistaa, ettei 19 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja erottelua koskevia vaatimuksia voida täyttää.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa unioniin sijoittautuneiden vastapuolten on kerättävä vakuudet bruttoperusteisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, unioniin sijoittautuneet vastapuolet voivat edellyttää riskienhallintamenettelyissä, ettei vaihtuvia vakuuksia ja alkuvakuuksia edellytetä kirjattavan tai kerättävän sellaisia sopimuksia varten, jotka on tehty sellaisiin kolmansiin maihin sijoittautuneiden vastapuolten kanssa, jotka täyttävät kaikki seuraavat ehdot:

- a) niihin sovelletaan 1 kohdan a ja tapauksen mukaan b alakohtaa;
- b) oikeudelliset tarkastelut, joihin viitataan 1 kohdan a ja b alakohdassa, vahvistavat, ettei vakuuden kerääminen tämän asetuksen mukaisesti ole mahdollista edes bruttoperusteisesti;
- c) suhdeluku, joka lasketaan 3 kohdan mukaisesti, on alle 2,5 prosenttia.

3. Edellä 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu suhdeluku saadaan, kun tämän kohdan a alakohdasta saatava määrä jaetaan b alakohdasta saatavalla määrällä:

- a) sen konsernin, johon vastapuoli kuuluu, sellaisten voimassaolevien OTC-johdannaissopimusten nimellismäärien yhteenlaskettu määrä, jotka tehtiin tämän asetuksen voimaantulon jälkeen ja joille ei ole kerätty vakuuksia sellaiseen kolmanteen maahan sijoittautuneilta vastapuolilta, johon 2 kohdan b alakohtaa sovelletaan;
- b) sen konsernin, johon vastapuoli kuuluu, kaikkien voimassaolevien OTC-johdannaissopimusten nimellismäärien yhteenlaskettu määrä pois lukien OTC-johdannaissopimukset, jotka ovat konsernin sisäisiä transaktioita.

III LUKU

KONSERNIN SISÄISET JOHDANNAISSOPIMUKSET

1 JAKSO

Menettelyt, joita vastapuolten ja toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava konsernin sisäisiä johdannaissopimuksia koskevia vapautuksia hakiessaan

32 artikla

Menettelyt vastapuolille ja toimivaltaisille viranomaisille

1. Vastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 6–10 kohdan nojalla osoittama pyyntö tai ilmoitus katsotaan vastaanotetuksi, kun toimivaltainen viranomainen vastaanottaa kaikki seuraavat tiedot:
 - a) kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen arvioimiseksi, ovatko asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 6, 7, 8, 9 tai 10 kohdan mukaan asetetut edellytykset täyttyneet;
 - b) komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 149/2013 ⁽¹⁾ 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot ja asiakirjat.
2. Kun toimivaltainen viranomainen katsoo, että tarvitaan lisätietoja sen arvioimiseksi, täyttyvätkö 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut edellytykset, sen on toimitettava kirjallinen tietopyyntö vastapuolelle.
3. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 6 kohdan mukainen toimivaltaisen viranomaisen päätös on annettava tiedoksi vastapuolelle kolmen kuukauden kuluessa kaikkien 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta.
4. Kun toimivaltainen viranomainen tekee asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 6, 8 tai 10 kohdan mukaisen myönteisen päätöksen, sen on ilmoitettava mainittu myönteinen päätös vastapuolelle kirjallisesti, ja erityisesti seuraavat seikat on ilmoitettava:
 - a) onko kyse täydestä vai osittaisesta vapautuksesta;
 - b) jos kyse on osittaisesta vapautuksesta, sen rajoitukset selkeästi ilmaistuina.
5. Kun toimivaltainen viranomainen tekee asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 6, 8, tai 10 kohdan mukaisen kielteisen päätöksen tai vastustaa mainitun asetuksen 11 artiklan 7 tai 9 kohdan mukaista ilmoitusta, sen on ilmoitettava mainittu kielteinen päätös tai vastalause vastapuolelle kirjallisesti, ja erityisesti seuraavat seikat on ilmoitettava:
 - a) ne asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 6, 7, 8, 9 tai 10 kohdan edellytykset, jotka eivät täyty;
 - b) tiivistelmä syistä siihen, miksi kyseisten edellytysten ei katsota täyttyvän.
6. Kun yksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 7 kohdan mukaisesti ilmoituksen saanut toimivaltainen viranomainen katsoo, etteivät mainitun asetuksen 11 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut edellytykset täyty, sen on ilmoitettava toiselle toimivaltaiselle viranomaiselle kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.
7. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava finanssialan ulkopuolisille vastapuolille 5 kohdassa tarkoitettusta vastustamisesta kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.
8. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 8 kohdan mukainen toimivaltaisen viranomaisen päätös on annettava tiedoksi unioniin sijoittautuneelle vastapuolelle kolmen kuukauden kuluessa kaikkien 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 149/2013, annettu 19 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä epäsuoria määritysmenettelyjä, määritysvetollisuutta, julkista rekisteriä, markkinapaikkaan pääsyä, finanssialan ulkopuolisia vastapuolia ja sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin sovellettavia riskienpientämistekniikoita, joita ei määritetä keskusvastapuoleissa, koskevien teknisten sääntelystandardien osalta (EUVL L 52, 23.2.2013, s. 11).

9. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 10 kohdan mukainen finanssialalla toimivan vastapuolen toimivaltaisen viranomaisen päätös on annettava tiedoksi finanssialan ulkopuolisen vastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle kahden kuukauden kuluessa kaikkien 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta ja vastapuolille kolmen kuukauden kuluessa kyseisten tietojen vastaanottamisesta.

10. Vastapuolten, jotka ovat toimittaneet ilmoituksen tai vastaanottaneet asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 6, 7, 8, 9 tai 10 kohdan mukaisen myönteisen päätöksen, on välittömästi ilmoitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille kaikista muutoksista, jotka voivat vaikuttaa mainituissa kohdissa tarkoitettujen edellytysten täyttymiseen soveltuvin osin. Toimivaltainen viranomainen voi vastustaa vapautuksen soveltamista tai perua myönteisen päätöksensä sellaisen muutoksen perusteella, joka voi vaikuttaa edellytysten täyttymiseen.

11. Kun toimivaltainen viranomainen ilmoittaa kielteisestä päätöksestä tai vastustuksesta, asianomainen vastapuoli voi toimittaa toisen pyynnön tai ilmoituksen vain, jos niissä olosuhteissa on tapahtunut olennainen muutos, jotka muodostivat toimivaltaisen viranomaisen päätöksen tai vastustuksen perustan.

2 JAKSO

Konsernin sisäisiä johdannaissopimuksia koskevien vapautusten hakemisessa sovellettavat kriteerit

33 artikla

Nopean omien varojen siirron ja velkojen takaisinmaksun oikeudellisiin esteisiin sovellettavat kriteerit

Oikeudellisen esteen, joka estää asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 5–10 kohdan mukaisen nopean omien varojen siirron tai velkojen takaisinmaksun, katsotaan olevan olemassa, kun ilmenee oikeudellisia todellisia tai ennakoituja rajoituksia, kuten esimerkiksi

- a) valuuttasäännöstely;
- b) lainsäädännöllinen, hallinnollinen, oikeudellinen tai sopimukseen perustuva järjestely, joka estää keskinäisen rahoitustuen tai vaikuttaa merkittävästi varojen siirtoja konsernin sisällä;
- c) jokin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU⁽¹⁾ tarkoitetuista varhaisen tilanteeseen puuttumisen, elvytyksen ja kriisinratkaisun edellytyksistä täyttyy, jonka seurauksena toimivaltainen viranomainen ennakoii nopean omien varojen siirron tai velkojen takaisinmaksun estyvän;
- d) olemassa olevat vähemmistöosuudet rajoittavat konsernin muodostavien yksiköiden päätöksentekovaltaa;
- e) vastapuolen oikeudellisen rakenteen luonne sellaisena kuin se on määritelty sen yhtiöjärjestyksessä, perustamisasia-kirjassa ja sisäisissä säännöissä.

34 artikla

Nopean omien varojen siirron tai velkojen takaisinmaksun käytännöllisiin esteisiin sovellettavat kriteerit

Käytännöllisen esteen, joka estää asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 5–10 kohdassa tarkoitetun nopean omien varojen siirron tai velkojen takaisinmaksun, katsotaan olevan olemassa, kun ilmenee käytännöllisiä rajoituksia, kuten esimerkiksi

- a) kiinnittämättömiä tai likvidejä omaisuuseriä ei ole sovittuna ajankohtana riittävästi saatavilla asianomaiselle vastapuolelle;
- b) luonteeltaan toiminnalliset esteet, jotka tosiasiallisesti viivästyttävät tai estävät siirtoja tai takaisinmaksuja sovittuna ajankohtana.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

IV LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

35 artikla

Siirtymäsäännökset

Asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut vastapuolet voivat jatkaa niiden riskienhallintamettelyjen soveltamista, joita ne käyttävät tämän asetuksen soveltamisen aloittamispäivänä niihin OTC-johdannaisso-pimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, jotka on tehty 16 päivän elokuuta 2012 ja asiaa koskevan tämän asetuksen soveltamisen aloittamispäivien välillä.

36 artikla

Asetuksen 9 artiklan 2 kohdan, 11 artiklan, 13–18 artiklan, 19 artiklan 1 kohdan c, d ja f alakohdan, 19 artiklan 3 kohdan ja 20 artiklan soveltaminen

1. Edellä 9 artiklan 2 kohtaa, 11 artiklaa, 13–18 artiklaa, 19 artiklan 1 kohdan c, d ja f alakohtaa, 19 artiklan 3 kohtaa ja 20 artiklaa sovelletaan seuraavasti:
 - a) kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä, kun molempien vastapuolten, tai kun molemmat vastapuolet kuuluvat konserneihin, kunkin konsernin OTC-johdannaisso-pimusten, joita ei määritetä keskusvasta-puolessa, yhteenlaskettu keskimääräinen nimellismäärä on yli 3 000 miljardia euroa;
 - b) syyskuun 1 päivästä 2017 alkaen, kun molempien vastapuolten, tai kun molemmat vastapuolet kuuluvat konserneihin, kunkin konsernin johdannaisten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, yhteenlaskettu keskimääräinen nimellismäärä on yli 2 250 miljardia euroa;
 - c) syyskuun 1 päivästä 2018 alkaen, kun molempien vastapuolten, tai kun molemmat vastapuolet kuuluvat konserneihin, kunkin konsernin johdannaisten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, yhteenlaskettu keskimääräinen nimellismäärä on yli 1 500 miljardia euroa;
 - d) syyskuun 1 päivästä 2019 alkaen, kun molempien vastapuolten, tai kun molemmat vastapuolet kuuluvat konserneihin, kunkin konsernin johdannaisten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, yhteenlaskettu keskimääräinen nimellismäärä on yli 750 miljardia euroa;
 - e) syyskuun 1 päivästä 2020 alkaen, kun molempien vastapuolten, tai kun molemmat vastapuolet kuuluvat konserneihin, kunkin konsernin johdannaisten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, yhteenlaskettu keskimääräinen nimellismäärä on yli 8 miljardia euroa;
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kun tämän artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät, 9 artiklan 2 kohtaa, 11 artiklaa, 13–18 artiklaa, 19 artiklan 1 kohdan c, d ja f alakohtaa, 19 artiklan 3 kohtaa ja 20 artiklaa sovelletaan seuraavasti:
 - a) kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen, jos asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi ei ole annettu mainitun asetuksen 13 artiklan 2 kohdan nojalla vastaavuspäätöstä kyseisen kolmannen maan osalta;
 - b) seuraavista päivämääristä myöhäisempi, jos asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi on annettu mainitun asetuksen 13 artiklan 2 kohdan nojalla vastaavuspäätös kyseisen kolmannen maan osalta:
 - i) neljän kuukauden kuluttua sen päätöksen voimaantulosta, joka on annettu asetuksen (EU) N:o 648/2012 13 artiklan 2 kohdan nojalla mainitun asetuksen 11 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi kyseisen kolmannen maan osalta;
 - ii) edellä 1 kohdan nojalla määritetty sovellettava päivämäärä.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua poikkeusta sovelletaan vain silloin, kun OTC-johdannaisso-pimuksen, jota ei määritetä keskusvastapuolessa, vastapuolet täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
 - a) yksi vastapuoli on sijoittautunut kolmanteen maahan ja toinen vastapuoli unioniin;
 - b) kolmanteen maahan sijoittautunut vastapuoli on joko finanssialalla toimiva vastapuoli tai finanssialan ulkopuolinen vastapuoli;

- c) unioniin sijoittautunut vastapuoli on jokin seuraavista:
- i) finanssialalla toimiva vastapuoli, finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, rahoitusalan omistusyhteisö, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia, ja a alakohdassa tarkoitettu kolmanteen maahan sijoittautunut vastapuoli on finanssialalla toimiva vastapuoli;
 - ii) joko finanssialalla toimiva vastapuoli tai finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, ja a alakohdassa tarkoitettu kolmanteen maahan sijoittautunut vastapuoli on finanssialan ulkopuolinen vastapuoli;
- d) molemmat vastapuolet sisältyvät kokonaisuudessaan samaan konsolidointiin asetuksen (EU) N:o 648/2012 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- e) molempiin vastapuoliin sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä;
- f) III luvun edellytykset täyttyvät.

37 artikla

Asetuksen 9 artiklan 1 kohdan sekä 10 ja 12 artiklan soveltaminen

1. Edellä 9 artiklan 1 kohtaa sekä 10 ja 12 artiklaa sovelletaan seuraavasti:
- a) kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä, kun molempien vastapuolten, tai kun molemmat vastapuolet kuuluvat konserneihin, kunkin konsernin OTC-johdannaisten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, yhteenlaskettu keskimääräinen nimellismäärä on yli 3 000 miljardia euroa;
 - b) seuraavista päiväyksistä myöhäisempi: 1 päivä maaliskuuta 2017 tai yksi kuukausi tämän asetuksen voimaantulopäivästä muiden vastapuolten osalta.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään 27 artiklan a kohdassa tarkoitetuista valuuttatermiinisopimuksista, 9 artiklan 1 kohtaa sekä 10 ja 12 artiklaa sovelletaan seuraavista päivistä aikaisemmasta lähtien:
- a) joulukuun 31 päivä 2018, kun b alakohdassa tarkoitettua asetusta ei vielä sovelleta;
 - b) joitain teknisiä seikkoja, jotka liittyvät rahoitusvälineiden määrittelemiseen kohde-etuus luovuttamalla toteutettavien valuuttatermiinisopimusten yhteydessä määrittävän komission delegoidun asetuksen (*) soveltamispäivä tai 1 kohdan mukaisesti määritetty päivämäärä sen mukaan, kumpi näistä ajankohdista on myöhäisempi.

38 artikla

Erityisiä sopimuksia koskevat soveltamisen aloittamispäivät

1. Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdassa ja 37 artiklassa säädetään, kaikkiin OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa ja jotka ovat osakeoptioita tai osakeindeksioptioita, sovelletaan 36 artiklan 1 kohdassa ja 37 artiklassa tarkoitettuja artikloita kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen.
2. Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdassa ja 37 artiklassa säädetään, kun unioniin sijoittautunut vastapuoli tekee OTC-johdannaissopimuksen, jota ei määritetä keskusvastapuolessa, toisen samaan konserniin kuuluvan vastapuolen kanssa, sovelletaan 36 artiklan 1 kohdassa ja 37 artiklassa tarkoitettuja artikloita kyseisten artikloiden mukaisesti tai 4 päivänä heinäkuuta 2017, sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.

39 artikla

Yhteenlasketun keskimääräisen nimellismäärän laskenta

1. Sovellettaessa 36 ja 37 artiklaa yhteenlaskettu keskimääräinen nimellismäärä lasketaan kaikki seuraavat edellytykset täyttävän yhteenlasketun bruttomääräisen nimellisarvon keskiarvona:
- a) se on 36 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vastapuolten osalta kirjattu maaliskuu-, huhti- ja toukokuun viimeisenä pankkipäivänä vuonna 2016;

(*) C(2016) 2398 final.

- b) se on kirjattu maalisi- huhti- ja toukokuun viimeisenä pankkipäivänä vuosina, jotka on mainittu kussakin 36 artiklan 1 kohdan alakohdassa;
 - c) se sisältää konsernin kaikki yksiköt;
 - d) se sisältää konsernin kaikki OTC-johdannaissopimukset, joita ei määritetä keskusvastapuolessa;
 - e) se sisältää kaikki konsernin sisäiset OTC-johdannaissopimukset, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, ja ottaa laskelmaan kunkin niistä yhden kerran.
2. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa direktiivin 2009/65/EY mukaisesti toimiluvan saaneita yhteissijoitusyrityksiä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU mukaisesti toimiluvan saaneita tai rekisteröityjä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien hoitamia vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja pidetään erillisinä yksiköinä ja niitä kohdellaan erillään, kun seuraavat ehdot täyttyvät:
- a) rahastot ovat selkeästi eroteltuja omaisuuserien muodostamia pooleja rahaston maksukyvyttömyyttä tai konkurssia varten;
 - b) eroteltuihin omaisuuserien muodostamiin pooleihin ei kohdistu muiden sijoitusrahastojen tai niiden hoitajien vakuuksia, takauksia eikä muutakaan rahoitustukea.

40 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä lokakuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE I

Maksukyvyttömyyden todennäköisyyden ja luottoluokkien vastaavuus 6 ja 7 artiklaa sovellettaessa

Sisäinen luokitus, jossa maksukyvyttömyyden todennäköisyys on alhaisempi kuin taulukossa 1 esitetty arvo, on yhdistettävä vastaavaan luottoluokkaan.

Taulukko 1

Luottoluokka	Maksukyvyttömyyden todennäköisyys sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EU) 575/2013 4 artiklan 54 kohdassa on pienempi tai yhtä suuri kuin:
1	0,10 %
2	0,25 %
3	1 %
4	7,5 %

LIITE II

Menetelmä vakuuden arvon mukauttamiseksi 21 artiklaa sovellettaessa

1. Vakuuden arvoa on mukautettava seuraavasti:

$$C_{\text{arvo}} = C \cdot (1 - H_C - H_{\text{FX}})$$

jossa

C = vakuuden markkina-arvo;

H_C = vakuuden asianmukainen aliarvostus, joka lasketaan 2 kohdan mukaisesti;

H_{FX} = valuuttaerojen asianmukainen aliarvostus, joka lasketaan 6 kohdan mukaisesti.

2. Vastapuolten on sovellettava vakuuden markkina-arvoon ainakin seuraavissa taulukoissa 2 ja 3 esitettyjä aliarvostuksia:

Taulukko 1

Pitkäaikaisten luottoluokitusten aliarvostukset

Luottoluokka, johon vieraan pääoman ehtoisen arvopaperin luottoluokitus kuuluu	Jäljellä oleva maturiteetti	4 artiklan 1 kohdan c–e ja h–k alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoi-siin arvopapereihin tehtävät aliarvostukset prosentteina ilmaistuina	4 artiklan 1 kohdan f, g ja l–n alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoi-siin arvopapereihin tehtävät aliarvostukset prosentteina ilmaistuina	Arvopaperistamispositiioihin tehtävät aliarvostukset, jotka täyttävät 4 artiklan 1 kohdan o alakohdassa esitetyt vaatimukset, prosentteina ilmaistuina
1	≤ 1 vuosi	0,5	1	2
	> 1 ≤ 5 vuotta	2	4	8
	> 5 vuotta	4	8	16
2-3	≤ 1 vuosi	1	2	4
	> 1 ≤ 5 vuotta	3	6	12
	> 5 vuotta	6	12	24
4 tai alle	≤ 1 vuosi	15	Ei sovelleta	Ei sovelleta
	> 1 ≤ 5 vuotta	15	Ei sovelleta	Ei sovelleta
	> 5 vuotta	15	Ei sovelleta	Ei sovelleta

Taulukko 2

Lyhytaikaisten luottoluokitusten aliarvostukset

Luottoluokka, johon lyhytaikaisen vieraan pääoman ehtoisen arvopaperin luottoluokitus kuuluu	4 artiklan 1 kohdan c ja j alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoi-siin arvopapereihin tehtävät aliarvostukset prosentteina ilmaistuina	4 artiklan 1 kohdan m alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoi-siin arvopapereihin tehtävät aliarvostukset prosentteina ilmaistuina	Arvopaperistamispositiioihin tehtävät aliarvostukset, jotka täyttävät 4 artiklan 1 kohdan o alakohdassa esitetyt vaatimukset, prosentteina ilmaistuina
1	0,5	1	2
2–3 tai alle	1	2	4

1. Pääindekseissä olevien osakkeiden, vaihtovelkakirjalainojen, jotka voidaan vaihtaa pääindeksissä oleviin osakkeisiin, ja kullan aliarvostus on 15 %.
 2. Yhteissijoitusyritysten hyväksyttäviin osuuksiin sovellettava aliarvostus on niiden aliarvostusten painotettu keskiarvo, jota olisi sovellettava omaisuuseriin, joihin rahasto on sijoittanut.
 3. Käteisvaroina olevan vaihtuvan vakuuden aliarvostus on 0 %.
 4. Vaihtuvan vakuuden vaihtoa varten sovelletaan 8 %:n aliarvostusta kaikkiin käteisvakuuksiin, jotka on asetettu muussa valuutassa kuin yksittäisessä johdannaissopimuksessa, asianomaisessa hallitsevassa päänettoutussopimuksessa tai asianomaisessa luottotukiliitteessä määrätään.
 5. Alkuvakuuden vaihtoa varten sovelletaan 8 %:n aliarvostusta kaikkiin käteisvakuuksiin, jotka on asetettu muussa valuutassa kuin siinä, jossa maksut suoritetaan sopimuksen ennenaikaisen päättymisen tai maksukyvyttömyyden sattuessa yhden johdannaissopimuksen, asianomaisen vakuuksien vaihtosopimuksen tai asianomaisen luottotukiliitteen mukaan, jäljempänä 'pääösvaluutta'. Vastapuolet voivat valita eri päätösvaluutan. Jos sopimuksessa ei yksilöidä päätösvaluuttaa, aliarvostusta sovelletaan kaikkien vakuudeksi asetettujen omaisuuserien markkina-arvoon.
-

LIITE III

Vakuuden markkina-arvoon sovellettavat aliarvostusten omat volatiliiteettiestimaatit 22 artiklaa sovellettaessa

1. Vakuuden mukautetun arvon laskennan on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

- a) vastapuolten on perustettava laskenta 99 prosentin yksisuuntaiseen luottamustasoon;
- b) vastapuolten on perustettava laskenta vähintään 10 pankkipäivän realisointiaikaan.
- c) Vastapuolten on laskettava aliarvostukset korottamalla päivittäin arvostettuja aliarvostuksia seuraavan, ajan neliöjuureen perustuvan kaavan mukaisesti:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

jossa

H = sovellettava aliarvostus;

H_M = aliarvostus, kun arvonmääritys tapahtuu päivittäin;

N_R = arvonmääritysten välinen aika pankkipäivinä;

T_M = kyseisen liiketoimityypin realisointiaika.

- d) Vastapuolten on otettava huomioon heikkolaatuisten omaisuuserien vähäisempi likvidiys. Niiden on tarkistettava realisointiaikaa ylöspäin, jos vakuuden likvidiydestä on epävarmuutta. Niiden on myös ilmoitettava, jos potentiaalinen volatiliiteetti on aiemmissa tiedoissa arvioitu liian alhaiseksi. Näihin tapauksiin on sovellettava stressiskenaariota;
- e) laitosten on käytettävä aliarvostuksia laskettaessa havaintojaksoa, jonka pituus on vähintään yksi vuosi. Vastapuolilla, jotka käyttävät havaintojakson määrittelyssä painotusjärjestelmää tai muita menetelmiä, toteutuneen havaintojakson pituuden on oltava vähintään yksi vuosi.
- f) vakuuden markkina-arvoa on mukautettava seuraavasti:

$$C_{\text{arvo}} = C \cdot (1 - H)$$

jossa

C = vakuuden markkina-arvo;

H = c kohdan mukaisesti laskettu aliarvostus.

- 2. Käteisvaroina olevaan vaihtuvaan vakuuteen voidaan soveltaa aliarvostusta, joka on 0 %.
- 3. Kun kyseessä ovat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joilla on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, vastapuolet voivat käyttää jokaiselle arvopaperiluokalle omaa volatiliiteettiestimaattia.
- 4. Arvopaperiluokkia määritettäessä 3 kohdan soveltamiseksi vastapuolten on otettava huomioon arvopaperin liikkeeseenlaskijan tyyppi, arvopaperien ulkoinen luottoluokitus, niiden jäljellä oleva maturiteetti sekä niiden muunneltu duraatio. Volatiliiteettiestimaattien on vastattava arvopapereita, jotka on sisällytetty kuhunkin luokkaan.

5. Laskettaessa aliarvostuksia 1 kohdan c alakohdan soveltamisen tuloksena kaikki seuraavat edellytykset on täytettävä:
- a) vastapuolen on käytettävä volatilitteettiestimaatteja päivittäisessä riskienvalvontaprosessissa, mukaan luettuna sen vastuulimitit;
 - b) jos vastapuolen käyttämä realisointiaika on pidempi kuin 1 kohdan b alakohdassa kyseiselle OTC-johdannaissojennustyyppille tarkoitettu realisointiaika, vastapuolen on lisättävä aliarvostuksiaan saman kohdan c alakohdassa tarkoitetun ajan neliöjuureen perustuvan kaavan mukaisesti.
-

LIITE IV

Alkuvakuuden laskennassa käytettävä standardimenetelmä 9 ja 11 artiklaa sovellettaessa

1. Nettoutusryhmän OTC-johdannaissopimusten nimellismäärät tai kohde-etuuden arvot, tapauksen mukaan, kerrotaan seuraavilla taulukossa 1 olevilla prosenttiluvuilla:

Taulukko 1

Luokka	Lisäys
Luotto: jäljellä oleva maturiteetti on 0–2 vuotta	2 %
Luotto: jäljellä oleva maturiteetti on 2–5 vuotta	5 %
Luotto: jäljellä oleva maturiteetti on yli 5 vuotta	10 %
Hyödykkeet	15 %
Osakkeet	15 %
Ulkomaanvaluutta	6 %
Korot ja inflaatio: jäljellä oleva maturiteetti on 0–2 vuotta	1 %
Korot ja inflaatio: jäljellä oleva maturiteetti on 2–5 vuotta	2 %
Korot ja inflaatio: jäljellä oleva maturiteetti on yli 5 vuotta	4 %
Muut	15 %

2. Nettoutusryhmän bruttomääräinen alkuvakuus lasketaan laskemalla yhteen 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet kaikkien nettoutusryhmän OTC-johdannaissopimusten osalta.

3. Useampaan kuin yhteen luokkaan kuuluviin sopimuksiin sovelletaan seuraavaa kohtelua:

- jos asianomainen OTC-johdannaissopimuksen riskitekijä voidaan selvästi tunnistaa, sopimukset on luokiteltava kyseistä riskitekijää vastaavaan luokkaan;
- jos a alakohdassa tarkoitettu edellytys ei täyty, sopimukset on luokiteltava siihen luokkaan, jonka lisäys on suurin asianomaisissa luokissa;
- nettoutusryhmän alkuvakuusvaatimukset lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\text{Nettoalkuvakuus} = 0,4 * \text{bruttoalkuvakuus} + 0,6 * \text{NGR} * \text{bruttoalkuvakuus}.$$

jossa

- nettoalkuvakuus viittaa niiden alkuvakuusvaatimusten alennettuun määrään, jotka koskevat tietyn vastapuolen kanssa tehtyjä nettoutusryhmään kuuluvia OTC-johdannaissopimuksia;
- NGR viittaa netto-bruttosuhteeseen laskettuna saman vastapuolen kanssa tehdyn nettoutusryhmän nettojälleenhankinta-arvon (osoittaja) ja nettoutusryhmän bruttojälleenhankinta-arvon (nimittäjä) välisenä suhteena;

- d) c alakohtaa sovellettaessa nettoutusryhmän nettojälleenhankinta-arvo on oltava nolla tai nettoutusryhmän kaikkien OTC-johdannaissopimusten nykyisten markkina-arvojen yhteismäärä, sen mukaan kumpi näistä arvoista on suurempi;
 - e) sovellettaessa c alakohtaa nettoutusryhmän bruttojälleenhankinta-arvo on kaikkien OTC-johdannaissopimusten markkina-arvojen yhteismäärä laskettuna asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 2 kohdan ja komission delegoidun asetuksen N:o 149/2013 16 ja 17 artiklan mukaisesti siten, että nettoutusryhmässä on positiivisia arvoja;
 - f) edellä 1 kohdassa tarkoitettu keskimääräinen nimellismäärä voidaan laskea nettouttamalla sellaisten sopimusten nimellismäärät, jotka ovat vastakkaissuuntaisia ja sopimusehdoiltaan muutoin samanlaisia muutoin kuin niiden nimellisarvojen osalta.
-